

Foto: srtiv vrtca

“Kot ne more drevo živeti brez korenin, ne more človek živeti brez družbe,” je zapisal neznan avtor. Le mladi, ki bodo imeli svetel zgled in podporo starejših, bodo zrasi v samostojne, polne življenja zdrave odrasle osebnosti. Hvala starši, babice in dedki, da ste si vzeli čas in bili vzor svojim najmlajšim.

Milan Gabrovec, prof.
župan

Na krosu vrtca teklo več generacij

V Sloveniji vsako leto poteka Teden otroka, projekt Zveze prijateljev mladine Slovenije, ki ga izvajamo tudi v našem vrtcu. Začne se vsak prvi ponedeljek v mesecu oktobru in traja 7 dni. Letos je potekal od 3. do 9. oktobra. V našem vrtcu v tem tednu pripravimo poseben sklop dejavnosti za naše otroke. Letošnja tema projekta je bila *Svet, v katerem želim živeti*. V okviru te teme smo pripravili tedenski sklop z naslovom *Pravljični svet*. Vzgojiteljice smo otrokom zaigrale gledališko predstavo *Mojca Pokrajculja*, otrokom smo pripovedovali živalske

pravljice, se o živalih pogovarjali ter peli pesmice. Otroci so tudi likovno ustvarjali na temo slišanih pravljic, nekateri pa še na vsebino gledališke predstave o *Mojci Pokrajculji*. Pripravili smo tudi gibalno dejavnost, pri kateri so otroci z gibanjem oponašali različne živali, ki so jih spoznali v pravljicah. V popoldanskem času smo izvedli medgeneracijsko srečanje v obliki kroga. Tekle so vse skupine otrok po oddelkih, družbo na progi ps so jim delali še njihove dedki in babice. Dolžina kroga je bila skrbno pripravljena in dovolj zah-

tevna za udeležence različnih generacij. Otroci skupine *Smeškov* so bili izredno navdušeni nad idejo, da bodo tekli skupaj s starimi starši. Ko sem jih povprašala, če so povabili svoje babice in dedke na kros, sem dobila zanimive odgovore:

“Moj dedek je zelo daleč doma. Ne vem, če bo lahko prišel.”

“Moja babica ne bo zmogla nizkega starta, ker se težko dvigne.”

“Mojo babico, veš, zelo bolijo noge.”

In še optimistična:

“Moja babica in dedek me ne bosta nikoli prehitela, sem veliko hitrejši od njiju!”

Vendar se je izkazalo ravno obratno. Na srečanju se je zbralo veliko število babic in dedkov. Prišli so od vsepovsod. Na startu jih je bilo lepo videti, bili so polni energije. Tekli so na vso moč, vendar so bili otroci hitrejši. Seveda! Njihovi obrazi so kazali zadovoljstvo, utrujenosti sploh nisem opazila. Čeprav smo za mlajše skupine otrok od enega do treh let pripravili druženje v obliki igre, so na pobudo njihovih babic in dedkov prav tako vsi uspešno pretekli progo. Srečanje je v celoti uspelo. Vsi smo bili zmagovalci. Verjetno ste pomislili, kje so bili starši otrok? Bili so na srečanju, ampak so tokrat imeli drugačno vlogo. Izkazali so se kot odlični navijači. Spodbujali so svoje otroke in svoje starše. Povezali smo generacije skupaj in poskrbeli za prelep popoldan vseh

Foto: PM

UVODNIK

Krajši dnevi, hladna jutranja rosa in pisano obarvani listi so znak, da je jesen že dodobra zakorakala v naše kraje in da nas je poletje nepreklicno zapustilo. Tu in tam je veter otresel krošnje dreves in njihovi listi so prekrili travo, dvorišča in poti ali pa se kot oblak dvignili nad zemljo in poleteli še tja, kjer ni dreves. Tudi vrtovi in polja so spremenili svoj videz in se mirno pripravljajo na nekajmesečni počitek.

Zares zadnji zlatorumeni, oranžni, rdeči, rjavi in zeleni odtenki v naravi pa še vedno dokazujejo, da je jesen kljub krajšemu in hladnejšemu dnevu čudovito lepa – tako, da nas mora prevzeti, če se ji le znamo prepustiti. Sprehodi med travniki in njivami, nabiranje gob in kostanja v gozdu, šumenje listja pod nogami in še zadnji cvetovi trajnic nas polnijo z energijo in dobrim razpoloženjem. To je prav tista jesen, ki si jo lahko pričaramo tudi doma, na vrtu, terasi, balkonu. Pogled skozi naša okna bo zagotovo lepši.

»Življenje doživljamo skozi svoje zaznave, obarvano pa je s tistimi barvami, za katere se sami odločimo,« je dejal Greg Anderson. Želim, da bodo vaše barve čim bolj svetle in pisane, polne življenja in radosti. In aktivno uživajte še v preostalih sončnih jesenskih dneh na prostem ali pa na toplem doma z mislijo, da ni čas tisti, ki spreminja stvari, ampak mi sami.

Irena Pukšič, urednica

nas. Po krosu je bila pripravljena malica za vse udeležence srečanja. Opazila sem družine, ki so se zbrale in se fotografirale v spomin. Prepričana sem, da je bil cilj, ki smo si ga zadali, dosežen. Otroci se bodo zagotovo še dolgo spominjali trenutkov, ko so tekli ob svojih starih starših, ki jim njihovi vnuki pomenijo največ na svetu. Otroci skupine *Smeškov* so zaigrali še gledališko predstavo *Kdo je napravil Vidku srajčico*. Zadnji dan v tednu pa smo imeli pravljično-igralni dan, kjer so otroci listali po različnih knjigah in slikanicah ter se igrali po svojih željah. Cel teden je bil za otroke zelo zanimiv in pester. Sproščeno so uživali v dejavnostih in ob igri.

Erika Janžekovič in Mateja Gabrovec

Foto: srtiv vrtca

Ob dnevu spomina na mrtve

Dan spomina na mrtve je slovenski državni praznik in dela prost dan. Ljudje na ta dan množično obiskujemo grobove ter se s polaganjem cvetja in sveč na grobove poklanjamo spominu na mrtve. V tem času na razna spominjska obeležja polagamo vence in tako je

tudi v naši občini v petek, 28. oktobra, potekala svečana položitev venca pred obeležje žrtvam vojnega in povojnega nasilja. Spomenik vsem žrtvam je bil na pokopališču v Markovcih postavljen leta 2004. Poleg župana in obeh podžupanov so venec položili tudi člani

Zveze borcev za vrednote NOB Markovci.

Urejeni grobovi naših najdražjih so tudi kraj, kjer se srečamo s sorodniki in znanci. Zagotovo je to tudi priložnost za družinska druženja, pogovore, ki pa so velikokrat namenjeni predvsem oživiljanju spomina na tiste, ki jih žal ni več med nami. Gre za ohranjanje tradicije, za spoštljiv odnos do življenja, za spoštovanje samega sebe.

Župan Milan Gabrovce je poudaril, da se ljudje od svojega obstanka naprej borijo, za uveljavljanje osnovnih človekovih potreb in pravic, za svoj prav. Tako so se borili tudi med obema vojnoma in nazadnje v naši osamosvojitveni vojni. Preprosto ljudstvo je velikokrat najbolj izpostavljeno vsem nevarnostim in zapletom, ki ob tem nastanejo. Prav je, da se tega zavedamo vsi. Z vsem spo-

štovanjem se je potrebno spominjati naše preteklosti, pomembno pa je, da z velikim optimizmom zremo v prihodnost. Za varnejšo in lepšo prihodnost moramo prevzemati odgovornost prav vsi. Svoj nagovor je župan zaključil z že večkrat povedano mislijo: "Pozitiven odnos do samega sebe bo zagotovil tudi pozitivno razmišljanje do drugih in do naše skupne prihodnosti."

V kulturnem programu so sodelovali člani Pihalne godbe Markovci, z ubranimi glasovi pa so prireditev obogatili tudi pevci MeCePZ sv. Marko.

Ob prazniku dneva mrtvih v teh dneh Slovenci praznujemo tudi dan reformacije. Nosilec reformacije v Sloveniji je bil Primož Trubar s svojo prvo knjigo v slovenščini – Katekizmom. S tem obeležujemo rojstvo slovenskega knjižnega jezika. Zgled Primoža Trubarja ima še danes velik pomen, predvsem njegova krščanska etika, globoka vernost in njegova etičnost.

IP

Foto: IP

Drobtinice ob svetovnem dnevu hrane

V nedeljo, 16. oktobra, smo obeleževali svetovni dan hrane. Rdeči križ Slovenije že 16. leto zapored sodeluje v tej mednarodni kampanji, ki je poimenovana »Drobtinice«. Tako je podmladek RK v Osnovni šoli Markovci že tradicionalno 5. leto zapored organiziral ta vseslovenski projekt Drobtinice, ki predstavljajo prisposodbo za kruh, ki je osnovnega pomena za naše življenje. Cilj akcije je zbiranje prostovoljnih prispevkov, ki so namenjeni za plačilo toplih obrokov socialno ogroženih šolarjev. Poleg kruha so šolarji ponujali še zelenjavo in sadje v zamenjavo za prostovoljne prispevke. Podmladku RK so pomagali učitelji, člani OORK, župnijska Karitas in Društvo podeželskih žena občine Markovci.

Foto: Alenka Domanjko Rožanc

Stojnice so bile postavljene na petih mestih po občini: pred trgovino Špic Tuš market v Markovcih, pred franšizama Mercator trgovine v Markovcih in

Bukovcih, pred mesarijo Spirala in marketom Natura v Stojncih. Za donacije kruha, pekovskih izdelkov, zelenjavo in sadje so prosili pekarnice in trgovine, članice podeželskih žena, članice OORK in

Karitasa ter dobre občane. Letos se je zbralo 920€. Obiskovalce, ki so se ustavili na stojnicah, so osveščali, kaj pravzaprav predstavljajo, saj jih večina ni vedela, da je 16. oktober svetovni dan, ki je posve-

čen hrani. Drobtinice so namenjene tudi ozaveščanju širše javnosti o problematiki nepravilne prehrane naših otrok. Večina se jih je zelo pozitivno odzvala.

Naši stari starši nam danes pripovedujejo, kako spoštovan in zlata vreden je bil nekoč kruh.

Če ti je kos kruha padel na tla in je bil umazan, si ga poljubil in ga potem dal na stran ali pa si ga očistil in pojedel. Danes imamo mnogo vrst kruha in sploh ne vemo, katerega naj kupimo in kateri je boljšega okusa in smo ga na neki način razvrednotili.

Podmladek RK se iz srca zahvaljuje vsem donatorjem za njihove prispevke, saj brez njih ne bi bilo mogoče izvesti Drobtinic ter podjetju Han d. o. o. in seveda vsem obiskovalcem stojnic, ki so prispevali prostovoljne prispevke.

Marija Prelog

Obljuba prihodnosti - svet na pragu preobrazbe

V mesecu oktobru sta OORK in župnijska Karitas organizirala predavanje »OBLJUBA PRIHODNOSTI - SVET NA PRAGU PREOBRAZBE«. Predavala je Marija Kure, študentka ezoterike, predavateljica in sodelavka evropske mistične revije Share International Slovenija. Predstavila nam je dejstva, ki jih pravzaprav poznamo ljudje po vsem svetu: da gre vse narobe, da nobena gospodarska in politična rešitev ne prinese bistvenega in trajnejšega napredka, da se napetosti, ki lahko zanetijo svetovno vojno, kopičijo in da celo razviti svet ne najde poti iz krize ... Je svet na robu uničenja ali na pragu preobrazbe? Tak, kakršen je danes, resnično ne služi več potrebam ljudi, potrebam razvoja človekovega duhovnega potenciala ter naravi njegovega bivanja na planetu.

Je to stanje prehodno glede na to, da vstopamo v novo dobo? Kam vodi pot naprej? Kako do miru in sodelovanja, do čistega okolja in dostojnega življenja za vse ljudi? Zakaj je tako življenje zdaj tudi uresničljivo? Govorila je, da so rešitve v nas ljudeh samih in predstavila prihod mojstrov modrosti, ki so skrbniki evolucije na našem planetu. Ti mojstri modrosti človeštvu že ves čas stojijo ob strani kot učitelji, svetovalci in navdihovalci. V različnih obdobjih navdihnejo svoje učence oziroma ljudi, ki so v »višjih razredih« evolucije zavesti. Ljudje vse bolj spoznavamo moč, ki je neuporabljena v naših rokah. Začenjamo razumeti, da so pravilni medsebojni odnosi bistveni za človekovo življenje. Sredi strahu in negotovosti se svita nova, drugačna civilizacija.

»Medsebojna delitev dobrin, pravičnost, bratstvo in svoboda niso novi pojmi. Človeštvo je od nekdanj stremelo k tem sijočim zvezdam. Zdaj, prijatelji moji, jih bomo zasidrili v svetu.« Maitreja (svetovni učitelj)

Za posameznika, ki o mističnih duhovnih zadevah na višjem nivoju ne ve nič, vseeno pa ga te zadeve zanimajo, je morda po strokovni plati bilo predavanje nerazumljivo in težko dojemljivo. "Važno je predvsem to, da naše vsakdanje skrbi vemo predati in težiti za čim bolj enostavno in pravično družbo, ker prehajamo v obdobje vodnarja in tako se bo tudi potrošniška doba končala," nam je v svojem zanimivem predavanju dejala Marija Kure.

Marija Prelog

Foto: Alenka Domanjko Rožanc

Marija Kure, sodelavka mistične revije Share International Slovenija

Misijonarka s. Vesna Hiti navdušila naše farane

Slovenski misijonarji med obiski v domovini čas izkoristijo tudi za srečevanje z dobrotniki. Tako se je včeraj v župniji sv. Marko niže Ptuja predstavila ter se jim zahvalila za podporo s. Vesna Hiti, ki deluje v Ruandi že 25 let. Faranom je spregovorila o svojem delu.

»Tukaj sem med vami, da se z vami zahvaljujem za vse čudeže, za vse to, kar Bog po nas stori. Morda boste rekli, kako pa oznanjate Jezusa, saj govorite o delu. Dejansko pa brez Njega ne bi mogli nikoli nič storiti. Z Jezusom začnemo vsako jutro, z molitvijo začnemo dan, v sveto mašo polagamo vse naše delovanje tistega dne, ljudem govorimo z ljubeznijo, dejanji in tudi z besedo. Naše misijonsko delovanje je pač takšno, da se preko naših rok, preko naših src Bog dotika teh ubogih ljudi. Hvala vam, ker ste z nami misijonarji tudi vi,« je zbranim dejala s. Vesna, ki se je posebej zahvalila domačemu župniku Janezu Maučecu za sprejem in lepe besede. Spomnila pa je tudi na veliko misijonarko, ki je bila pred dnevi prišteta k svetnikom, na Mater Terezijo, ki je dejala: Kar jaz lah-

ko storim, tega ti ne moreš storiti; kar ti lahko storiš, tega jaz ne morem storiti; vsi skupaj pa lahko naredimo nekaj lepega za Boga. »Hvala, ker pomagate, ker delate, da vsi skupaj lahko naredimo nekaj lepega za Boga. Naj vam bo On za vse to plačnik«, je dejala misijonarka s. Vesna Hiti. Za njeno delovanje je bila nabirka pri dopoldanskih svetih mašah.

Župljani so bili nad pričevanjem misijonarko navdušeni, ona pa nad gostoljubnostjo, saj jo je posebej nagovorila družina s šestimi otroki, pri katerih se je ustavila tudi v popoldnevu. K sveti maši so v Markovce prišli tudi odrasli skavti iz župnije sv. Ožbalt, kjer so skupaj s farani zbirali denar za misijon s. Hiti v Ruandi. Skavt Jože Mikulec je misijonarki po-

sebej predstavil projekt, ki so ga začeli pred približno tremi leti in je obrodil lepe sadove. Želijo si, da bi s to gesto pomoči nadaljevali. Pozno popoldne je sestra Vesna Hiti poromala še na Ptujsko Goro k Mariji s plaščem. Tam se je na kratko sestala tudi s patrom Martinom Gašparičem.

Alen Salihovič

Gasilska vaja Drava 2016

Foto: Mitja Poljanec

V soboto, 22. oktobra, je PGD Nova vas v sklopu meseca požarne varnosti organiziralo gasilsko vajo Drava 2016, na kateri so bila prisotna štiri gasilska društva OP Markovci: PGD Nova vas, PGD Bukovci, PGD Markovci, PGD Stojnci in CZ občine Markovci. Vaja je potekala v obrtni coni Novi Jork, natančneje na podjetju Ekologo. Do požara je prišlo v skladišču, ki se je razširil na okolico objekta, kjer so zložene bale odpadne plastike, gospodinjski aparati itd. Namen vaje je bil preveriti usposobljenost gasilcev in CZ, pravilno uporabo opreme in preveriti komunikacijo med društvi in ostalimi organizacijami ob večjih intervencijah. Na vaji so sodelovala 4 gasilska društva z 8 vozili in 56 gasilci ter pripadniki CZ občine Markovci s priklopnikom in 7 člani. Vaja se je zaključila brez poškodb sodelujočih in opreme. Ogleдали so si jo in jo ocenili predstavniki OGZ Ptuj in občinski poveljnik občine Markovci Igor Ambrož. Zahvaljujem se vsem, ki so kakorkoli pomagali in sodelovali pri izvedbi vaje.

Andrej Kekec, poveljnik PGD Nova vas

Aktiv podeželskih žena v Bukovcih

V aktivu je 36 članic. Nekaj je takšnih, ki se ukvarjajo s kmetovanjem, nekaj je upokojenih delavk, ki si obdelujejo njivo

ali vrt, nekaj pa je še uslužbenk, ki v prostem času tudi obdelujejo zemljo, na kateri si pridelajo vsaj zelenjavo za domače potrebe.

Iz naše vasi je najstarejša članica našega društva, to je gospa Otilija Hameršak, ki je spomladi dopolnila 94 let in je še čila ter polna znanja, ki nam ga rada zaupa. Želimo ji še veliko zdravih let!

Vsaka naša članica je aktivna in polno zasedena v vseh letnih časih. Vse skrbimo, da se naši družinski člani počutijo varno in srečno, da jih vsakodnevno presenetimo s kakšnim novim receptom, s čimer lahko skupaj preživljamo prijetne dneve.

Prav preveč aktivne na področju članstva do sedaj nismo bile, si pa želimo

več druženja v zimskih mesecih. Ob zimskih večerih se bomo srečevale en dan v tednu, se pogovorile, izmenjale kakšne nasvete in skupaj ustvarjale. Nismo še dogovorjene, kaj si bomo izbrale za to jesen, sigurno pa bomo dobile pravo idejo.

Izbrale smo recept za KROMPIRJEVO JUHO in BUHTELJNE ter OCVIRKOVKO. To

so jedi, ki so jih pripravljale že generacije pred nami in še jih vedno rade občasno pripravljamo.

Za ocvirkovko potrebujemo kruhovo testo, ki ga razvaljamo ter položimo v pomokan pekač (še bolje je, če jo pečemo v krušni peči na ognjišču). Po testu razporedimo zaseko in spečemo. (recept je bil objavljen tudi v eni izmed prejšnjih števil List iz Markovcev)

Dober tek!

Aktiv podeželskih žena Bukovci

KROMPIRJEVA JUHA

1,5 l vode, 3 večje krompirje, 2 rdeča ali rumena korenčka, 2 šalotki (2 manjši čebuli), koren peteršilja, sol in kis.

Postopek: olupljen in na kocke narezan krompir damo kuhat v 1,5 l vode, ki jo začnimo s soljo, dodamo korenje, peteršilj in čebulo. Kuhamo tako dolgo, da je korenje in krompir kuhano (mehko). Nato pripravimo "prežganje": 1 žlici masti dodamo 1,5 žlici moke, iz katere naredimo prežganje. Primešamo v kuhano zelenjavo ter po potrebi dosolimo in malo pokisamo, lahko tudi popoprano.

BUHTELJNI

600 dag bele moke (po ostre, pol mehke), 2 jajci, 2,5–3 dcl mleka, 10 dag masla ali olja, 1 kocka kvasa, 2 žlici sladkorja, 1 žlička soli, malo limonine lupinice.

Postopek: v 1 dcl mlačnega mleka damo kvas in 1 žlico sladkorja, v moko naredimo jamico, v katero zlijemo pripravljen kvas, v drugi posodi pa zmešamo jajci ter dodamo ostanek sladkorja, maščobo, sol in limonino lupinico ter ostalo mleko. Naredimo rahlo testo. (Če se vam testo zdi prerahlo, dodajte moko, če pretrdo, pa mleko po kapljicah.)

Testo razvaljamo na tanko (do 1 cm), ga zrežemo na manjše kvadratke (10–15 cm), nato v vsak kvadrat damo ali žličko marmelade ali skuto in vse kocke na vrhu stisnemo v culo ter polagamo v namazan pekač ter pustimo da naraste. Preden jih damo v pečico, jih lahko (ni pa nujno) premažemo z razžvrkljanim jajcem in pečemo 30 minut na temperaturi 200 stopinj.

Oktober, mesec požarne varnosti

Mesec oktober je v gasilstvu zapisan v sklopu vseh izobraževanj, ki jih gasilci izvajamo čez celo leto. To je čas, ko gasilci namenimo in posredujemo svoje operativno znanje – izkušnje s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami občanom. V tem mesecu gasilci prikažemo in izvajamo vaje, kjer se tudi sami urimo in seznanjamo s skupno in zaščitno opremo, ki je zelo velikega pomena pri gašenju in drugih nesrečah.

Izvedli sta se dve večji vaji na območju občine Markovci, vaja Drava 2016 in vaja Polje. Vaja Drava je bila izvedena v industrijski coni na objektu Ekologo, v skladišču, kjer razgrajujejo odpadne elektron-

ske naprave, hladilnike ... Sodelovala so gasilska društva PGD Nova vas, Bukovci, Markovci, Stojnci ter civilna zaščita Občine Markovci v sestavi ekip bolničarjev-reševalcev, ki so oskrbeli ponesrečence. Vaja Polje je bila v vasi Borovci na objektu Mizarstva Sok. Tukaj so bila aktivirana prostovoljna gasilska društva Borovci, Prvenci-Strelci, Sobetinci, Zabovci in obe ekipe bolničarjev-reševalcev CZ Občine Markovci, ki so oskrbeli ponesrečence.

Gasilci občinskega poveljstva Markovci smo v času meseca požarne varnosti izvajali več aktivnosti. Občinski poveljnik Igor Ambrož s podpoveljnikoma Jernejem Liponikom in Urošem Megličem ter vodstvom OGZ Ptuj so v nedeljo, 30. oktobra 2016, obiskali vsa gasilska društva v naši občini. Poudarek je bil ugotoviti trenutno stanje oz. pripravljenost vseh operativnih enot, pregled vse skupne in zaščitne opreme ter administrativno vodenje opreme. Pregleda sem se udeležil tudi osebno z enakim namenom. Štab CZ Občine Markovci je do nedav-

nega imel enoto za tehnično reševanje, po odloku UZR Republike Slovenije pa se je ta enota priključila gasilcem. Občina Markovci delno sofinancira skupno in zaščitno opremo društvom, ki imajo svoje operativne člane (najmanj po dva operativca) z opravljenim tečajem, specialnostjo za tehnično reševanje ob naravnih in drugih nesrečah.

Pomembno je, da vas seznanim in opozorim na bližajoč zakon, pravilnik, ki bo vstopil v veljavo s prvim januarjem 2017, ki ga je sprejela Vlada Republike Slovenije.

Slednji govori o obvezni uporabi javljalnika ogljikovega monoksida, ki nastaja v vseh bivalnih prostorih, kjer se uporabljajo kurilne naprave, ki zajemajo zrak iz prostora. Pri ogljikovem monoksidu se ne moremo zanašati na svoja čutila, saj je nezaznaven in je brez barve in vonja, sprošča pa se lahko tudi ob normalnem delovanju peči. Tudi okvara na peči ali dimniku se ne pokaže vedno kot napačno delovanje. Napako ali prisotnost ogljiko-

vega monoksida zaznamo le z meritvami ali javljalniki. Potrebno jih bo namestiti v kurilnih prostorih, pa ne zaradi zakona oz. pravilnika, ki bo v veljavi z novim letom, ampak zaradi naše varnosti. Zato so potrebni tudi redni obiski dimnikarjev, ki preverijo delovanje peči in očistijo dimniško napravo. Prav tako je zelo važno, da ne kurimo, nalagamo v peči odpada oz. smeti. **Še vedno velja, da v naravi ne smemo kuriti: smeti, plastike in vseh drugih materialov, ki sproščajo nevarne snovi.**

Zasledil sem tudi cene senzorjev - naprav, ki jih ponujajo slovenske trgovine in se gibljejo od trideset do sedemdeset evrov.

V zadnjih petih letih je zaradi zastrupitve s CO v Sloveniji umrlo povprečno pet ljudi. K večji ozaveščenosti o nevarnosti ogljikovega monoksida so prispevale preventivne akcije, nenazadnje pa tudi odmevni smrtni primeri. Spomnimo se tragičnega dogodka treh mladih, ki so v apartmaju pod Roglo leta 2012 umrli zaradi istočasnega delovanja plinske peči in kamina ter verjetno tudi vključene nape.

Ivan Golob,
poveljnik CZ Občine Markovci

Sporočilo za javnost

ORANJE NJIV

Pred nami je čas poljedelskih opravil, ko na cesto kmetje pripeljejo delovne stroje oziroma traktorje in delajo na njivah, poljih, travnikih in v gozdovih. V bližini javnih poti in cest, katerih lastnik je občina, se nahaja kar nekaj površin. Uporabnikom javnih cest je v interesu, da so ceste normalno prevozne in da na njih ni predmetov, ki bi lahko škodovali cesti ali ogrožali, ovirali ali zmanjševali varnost prometa na njej.

Odlok o občinskih cestah v Občini Markovci v 42. členu prepoveduje orati na razdalji manj kot 4 metre od roba cestnega sveta v pravokotni smeri na cesto ali na razdalji manj kot 1 meter od roba cestnega sveta vzporedno s cesto.

ODVAJANJE METEORNE VODE

Na terenu se ugotavlja, da še nekatere stavbe nimajo urejenega sistema odvajanja meteorne vode. Ta se ob močnem deževju v večjem volumnu prosto izliva na in v cestno telo ceste in nato naprej do niže ležečih stavb. Odlok v istem členu tudi prepoveduje na in v cestno telo občinske ceste odvajati meteorno vodo, odplake in druge tekočine.

Za omenjena prekrška je z odlokom predpisana tudi globa (posameznik in odgovorna oseba pravne osebe se kaznuje z globo 1.000 evrov; pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, pa z globo 4.000 evrov).

Majda Murko, dipl. upr. org. (inšpektorica)

MIGRANTSKA PROBLEMATIKA

Spoštovane občanke in spoštovani občani, ko smo se v Sloveniji pred letom dni soočili z množičnim prihodom migrantov na meje, si kljub jasnemu zavedanju o resnosti položaja in skrbnih pripravah verjetno nihče med nami ni prav dobro predstavljal, kakšen izziv nas čaka. Toda država, lokalne skupnosti in občine, humanitarne in nevladne organizacije ter prostovoljci smo pokazali, da lahko na državni in lokalni ravni tudi v tovrstnih izrednih razmerah dobro in usklajeno sodelujemo. Žal so se uresničile napovedi, da pojav

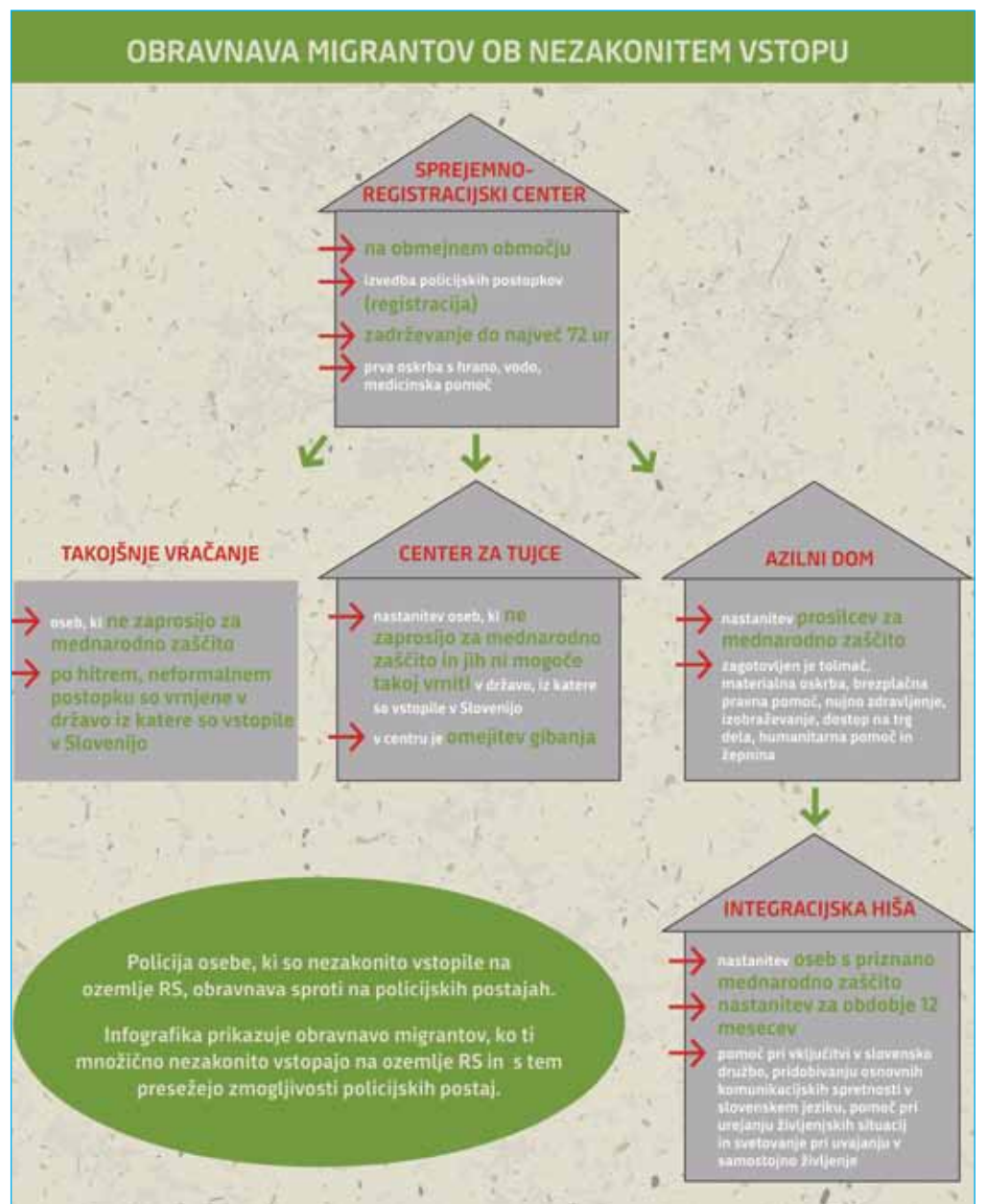
migracij ni bil enkraten pojav, ampak je dejstvo, s katerim bomo morali najti skupni način sobivanja. Že zavedanje, da so migracije odsev časa, v katerem živimo, je ključen korak k oblikovanju rešitev. Slovenija si vseskozi prizadeva tudi za iskanje skupnih, dolgoročno naravnanih rešitev na evropski ravni, ki bi pripomogle k učinkovitemu obvladovanju migracij, ter solidarno prevzema del odgovornosti v okviru projekta premestitve oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito.

Naj poudarimo, da so razmere v naši regiji trenutno stabilne, a je težko napovedati dogajanje v naslednjem obdobju. Pričakujemo lahko, da bo do nezakonitih prehodov meja prihajalo vseskozi in da se bo njihovo število v prihodnje še povečevalo.

Pristojni organi so zato že pripravili nabor ukrepov, prilagojenih več različnim scenarijem. Medtem ko so varnostni ukrepi usmerjeni predvsem v dosleden in intenziven nadzor na meji, bomo z organizacijskimi ukrepi migrantom, ki bodo prišli na območje naše države, zagotovili ustrezno oskrbo in obravnavo v skladu z nacionalno in mednarodno zakonodajo.

Zavedamo se, da prihodi migrantov – tudi zaradi strahu pred ponovitvijo lanskih množičnih prihodov – marsikje po državi, še posebej pa na obmejnih območjih, v ljudeh zbuja nelagodje. Ravno zato, ker ne želimo, da bi prehodi migrantov čez hrvaško-slovensko mejo vznemirjali prebivalstvo in njihov vsakdan, poskušamo situacijo reševati na čim bolj kontroliran način.

Eden pomembnejših ukrepov je tudi vzpostavitev sprejemno-registracijskih centrov ob meji s Hrvaško. Smiselno je namreč, da migranti, ki jih je policija zaznala pri nezakonitem prehodu meje, med obravnavo ostanejo čim bližje meji in morebitnemu kraju vrnitve, tj. Hrvaški. Poudarjamo, da bodo ti centri vzpostavljeni le, če se bo število migrantov, ki jih je policija zaznala pri nezakonitem prehodu meje, tako povečalo, da jih ne bo mogoče obravnavati v obstoječih policijskih enotah. Centri bodočasne narave, zaprtega tipa in vseskozi pod

Informacije o aktualnem dogajanju na področju migracij in odzivu Slovenije nanje so na spletni strani pomoc.beguncem.gov.si.

nadzorom policije. Migranti bodo v centru največ do 72 ur, njihovo gibanje pa bo omejeno.

Sprejemno-registracijski center bo razdeljen na sprejemni del, kjer se bodo izvajali policijski postopki, in bivalni del. Vse prevoze v center in iz njega bo opravljala policija in s tem zagotovila nadzor nad migranti ter največjo možno varnost za okoliško prebivalstvo. V centrih bo zdravstveno osebje poskrbelo za nujno medicinsko pomoč, poskrbljeno pa bo tudi za otroke in mladoletnike brez spremstva.

Država poskuša pri reševanju migrantske problematike ves čas ohranjati rav-

notežje med obveznostmi, ki jih ima do migrantov po domači in mednarodni zakonodaji, ter varnostjo domačega prebivalstva. Vlada je in bo naredila vse, kar je v njeni moči, da do večjega obsega nezakonitih migracij na našem ozemlju ne bi prišlo, predstavniki pristojnih državnih organov pa so v stalnem stiku s predstavniki vseh ključnih občin in lokalnih skupnosti.

Naloga, ki je pred nami, je zahtevna, terja veliko odgovornosti in naporov, zato se ob tej priložnosti ponovno zahvaljujemo vsem, ki ste prispevali h konstruktivnemu reševanju migracijske krize.

Urad Vlade RS za komuniciranje

Ignac Habjanič, človek z velikim srcem

Ignac Habjanič je upokojeni strojni delovodja, ki se je pred leti zapisal humanosti in si s tem bogati jesen življenja. Do sedaj je skupaj z vsemi, ki mu pomagajo in sledijo v zbiranju zamaškov, v tej nesebični dejavnosti zbral 29.350 kg plastičnih zamaškov. Zbrana finančna sredstva so namenjena predvsem otrokom, ki so tako ali drugače prizadeti. Zamaške zbira na področju celotnega spodnjega Podravja: po šolah, vrtcih, gostinskih lokalih, društvih, ustanovah, mnogo pa je tudi posameznikov, ki mu zamaške pripeljejo ali ga pokličejo, da jih pride iskat. V veliko pomoč mu je žena Jožica in Ignac pravi, da brez njene pomoči akcija nikakor ne bi bila tako uspešna. Pripeljali so mu zamaške z mirovne misije na Kosovo, občasno dobiva zamaške tudi od ljudi, ki živijo in delajo v tujini (Nemčija, Srbija, Švica). Zamaške odvažajo Slovenska vojska na reciklažo v Žerjav (Črna na Koroškem). 1000 kg plastičnih zamaškov znaša 260 €, ki so namenjeni plačilu različnih terapij in pripomočkov bolnim ali kakorkoli prizadetim otrokom. Pri odvozu velikih količin zamaškov so sodelova-

li: Dejan Zavec, svetovni prvak v boksu, Milan Brglez, predsednik državnega zbora, Nataša Pirc Musar (takrat še predsednica RK Slovenije), Marko Drobnič, predsednik družbe Talum, vsakič pa so bili prisotni tudi učenci OŠ Ljudski vrt iz Ptuja.

Kot član OORK Ptuj in OORK Markovci je zaznal stisko ljudi in v sodelovanju z Javnimi službami Ptuj in nekaterimi občani začel zbirati tudi oblačila, obutev in igrače. Če se izkaže potreba, te dobrine najraje takoj dostavi ljudem, ki to potrebujejo. Sicer pa zbrano dostavlja v župnijske prostore Karitas, ki so na Ptuj trije, in teh stvari je bilo v letu 2015 zbranih okrog 2000 kg.

Ignac Habjanič je resnično človek z velikim srcem, saj dela dobro in koristno delo, ne le v smislu humanitarnosti, ampak tudi v osveščanju onesnaževanja okolja. Gospod Ignac vabi vse podobno misleče, da se mu pridružite, vesel pa bo tudi donacije, saj vse spremljajoče stroške v večini krije sam.

Marija Prelog

Foto: osebni arhiv

Pripadnice in pripadniki SV s predsednikom Državnega zbora dr. Milanom Brglezom pri nalaganju zbranih plastičnih zamaškov. Fotografije je iz lanskega decembra.

Sonček, Društvo za cerebralno paralizo Ptuj - Ormož

Je društvo, v katerem se združujemo starši in naši otroci s cerebralno paralizo in drugimi motnjami v razvoju, njihovi sorojenci, strokovnjaki in drugi ljudje, ki nas podpirajo. Društvo ima vlogo regionalnega povezovalca vseh takih družin in pokriva področje vseh občin nekdanje ptujske občine in področje celotne bivše ormoške občine.

Nastalo je že l. 1988 z namenom samopomoči – da se vsi, ki smo soočeni z dejstvom, da ima naš otrok večje težave, kot jih predvideva običajen razvoj otroka, med seboj povežemo in tako s skupnimi močmi poskušamo doseči to, kar potrebujemo. V tem času se je v društvu zamenjalo kar nekaj generacij: tisti, ki so ga ustanavljali, imajo danes že odrasle otroke s cerebralno paralizo, ki potrebujejo pomoč pri vključevanju v družbo, iskanju zaposlitve in pri terapijah, ki za osebe s cerebralno paralizo ostanejo velikega pomena celo življenje.

Nove generacije prihajajo znova in znova – kljub napredku medicine se vedno znova dogaja, da se rodi otrok s poškodbami možganov ali kromosomov. Nihče od nas tega ni pričakoval, a zgodilo

se je in vemo, da se bo dogajalo tudi v prihodnje, novim generacijam. Zato se tisti starši, ki kot prostovoljci delamo v društvu, trudimo pomagati novoprihajajočim družinam otrok s cerebralno paralizo in drugimi posebnimi potrebami – od njihovih najnežnejših let pa vse tja do odraslosti. Naše delovanje zajema različne dejavnosti, s katerimi poskušamo zapolniti vrzeli v delovanju države in držati »varovalno mrežo« družinam, ki se znajdejo v tej situaciji.

Ena od prvih aktivnosti, preko katerih nas nove družine spoznajo, so naše **zdravstveno-terapevtske kolonije za družine**, v katerih otrokom z diagnozo ponudimo strnjeno (vsakodnevno) obravnavo s štirimi različnimi terapijami in drugimi dejavnostmi, mladim staršem pa svetovanje in izobraževanje, da bi se lažje znašli v zelo stresni situaciji, ki jih je doletela. Ko otroci odrasčajo, je potrebno poskrbeti za razvoj njihove samostojnosti, takrat sledijo šolske kolonije in kasneje tabori za mlade odrasle. Ti programi jim poleg nujno potrebnih terapij, do katerih po 18.

letu v zdravstvenem sistemu nimajo več pravice (kljub temu da nobeden od njih ni »ozdravel«), ponudijo tudi možnost zabavnega druženja z vrstniki in nova doživetja – vse to potrebujejo prav tako kot njihovi zdravi vrstniki, le precej težje pridejo do njih. Vse to smo letos izvedli že v poletnih mesecih, zdaj pa potekajo redni programi, kot je prilagojeno plavanje v Termah Ptuj, jahanje in fizioterapija, imeli smo tudi piknik, čaka pa nas še božiček za otroke in še kaj, s čimer bomo lahko polepšali življenje našim otrokom in malce olajšali življenje njihovim družinam. Kljub temu da je delovanje društva prostovoljno, so stroški za izvajanje vseh teh programov veliko večji, kot jih zmoremo, zato smo starši, ki delujemo v društvu, primorani iskati

pomoč donatorjev. Izredno smo veseli vsake pomoči v tej obliki – ena od možnosti je tudi ta, da nam namenite 0,5 % dohodnine, kar vas **nič ne stane, saj odmera dohodnine ostane enaka. Zgolj državi poveste, komu naj nameni ta delež.** Za vsako pomoč smo zelo hvaležni in zagotovimo lahko, da bo denar do zadnjega centa porabljen za dobro veliko družin, ki potrebujejo podporo. Dobrodošli ste v našem centru na Ptuj blizu avtobusne postaje. Z veseljem vam bomo razkazali izdelke, ki jih naši mladi izdelujejo v VDC-ju in jih prodajajo, ter poklepetali – če se ljudje osebno spoznajo, se lažje razumemo in če razumemo drugega, se ga tudi nehamo bati. Dobrodošli!

Nada Polajžer,
predsednica Sončka DCP Ptuj-Ormož

Predavanje na temo ZDRAVILNE RASTLINE ZA OTROKE

Otroci se v svojih ranih letih spopadajo s številnimi tegobami, od prebavnih težav, infekcijskih bolezni, do težav s kožo in še marsičesa. Zdravilne rastline na tem področju nudijo številne rešitve, a jim moramo znati pravilno uporabiti. V nasprotju s tem obstajajo rastline, s katerimi zdravimo odrasle, za otroke pa niso primerne. Na predavanju bomo obravnavali to široko tematiko pomoči otrokom z zdravilnimi zeli.

Predavala bo Vesna Forštnerič Lesjak, mag. farm. s specializacijo iz naravoslovja po Goetheju in antropozofske farmacije po dr. Rudolfru Steinerju v Švici, Nemčiji in Avstriji ter predsednica Naravoslovno-izobraževalnega društva »Sapientia«. Več najdete na: www.nid-sapientia.com.

Ob koncu predavanja bo možen tudi nakup literature s tega področja in registriranih zeliščnih izdelkov »Sapientia«, ki jih predavateljica ročno izdeluje (od pridelave zdravilnih rastlin po biodinamičnih načelih na družinski ekološki kmetiji Forštnerič do končne izdelave).

Humanitarni okvirček

OORK IN ŽUPNIJSKA KARITAS SPOROČATA, DA JE PRISPELA HRANA IZ EVROPSKIH SREDSTEV. KDOR JE UPRAVIČEN DO PREJEMA, NAJ BREZ SRAMU POKLIČE POVERJENIKA V SVOJI VASI.

Trinajsta prireditev Od setve do peke

»Od setve do peke« je prireditev v organizaciji Prosvetnega društva Prvenci-Strelci, kjer poskušamo na čimbolj originalen način prikazati, kako je žetev potekala nekoč. Predvsem za mlajše rodove je pomembno, da izvedo, kako je bilo to delo nekoč težko, a nujno potrebno za vsakdanji kruh.

V okviru žetve smo pripravili še razstavo starih strojev, kulturni program, kmečke igre, nalaganje snopja, »mlatev« ter dru-

ženje skupin.

Prireditev se je letos zgodila že trinajstič, in sicer 2. julija. Udeležile so se skupine žanjcev iz vasi Borovci, Zabovci, Nova Vas, Prvenci in Strelci.

Gospodar in gospodinja žetve Matjaž Leben in Barbara Strelec sta goste po končani žetvi, ki je potekala po starih običajih, pogostila s hrano in pijačo ter se jim zahvalila za pomoč.

Anton Zver

PRIREDITVE v NOVEMBRU in DECEMBRU

- **sobota, 12. november, ob 18.00** – tradicionalna prireditev Zahvala jeseni in 730. obletnica vasi Bukovci, večnamenska dvorana v Bukovcih, organizator: Kulturno društvo Bukovci
- **četrtek, 17. november, ob 18. uri** – predavanje z naslovom Uporaba zdravilnih rastlin pri otrokih, predava mag. Vesna Forštnerič Lesjak, prostori PGD Sobotinci, organizator: OORK Markovci
- **nedelja, 20. november, ob 17. uri** – Slovenska pesem: koncert slovenskih ljudskih pesmi in večnih Avsenikovih melodij. Gost večera bo Alfi Nipič. Večnamenska dvorana v Markovcih, vstop je prost. Organizator: KUD KulTura, Komorni zbor Kor.
- **nedelja, 27. november, ob 18. uri** – koncert Ženske vokalne skupine Florina, večnamenska dvorana v Bukovcih, organizator: Kulturno društvo Bukovci
- **četrtek, 1. december** – krvodajalska akcija, oddelek za transfuzijo v bolnišnici na Ptuj, od 7. do 11. ure.
- **sobota, 3. december ob 9.30** – sveta maša in medgeneracijsko srečanje v Domu starejših občanov v Muretincih (podmladek RK OŠ Markovci, OORK, Karitas)
- **nedelja, 4. december, ob 15. uri** – prireditev ob 730. obletnici vasi Sobotinci, dvorana gasilskega doma, organizator: Kulturno-umetniško društvo Sobotinci
- **nedelja, 4. december, ob 17. uri** – tradicionalni, 16. Miklavžev koncert Pihalne godbe Markovci, večnamenska dvorana v Markovcih, organizator: Pihalna godba Markovci
- **ponedeljek, 5. december ob 16. uri** – miklavževanje v farni cerkvi (prijavite se pri gospodu župniku)
- **sobota, 10. december, ob 16. uri** – otroške delavnice, organizator: Prosvetno društvo Prvenci-Strelci

70. obletnica PGD Borovci

Požari so neprestano ogrožali prebivalce in marsikomu je požar uničil vse, kar si je s težkim delom v dolgih desetletjih ustvaril. Za vaščane vasi Borovci je bil srečen dan 26. 10. 1946. leta, ko je bilo ustanovljeno Prostovoljno gasilsko društvo Borovci. 28. 10. letos smo gasilci iz Borovcev praznovali 70 let svojega dela. Slavnostne seje so se udeležili Marjan Meglič, predsednik Območne gasilske zveze Ptuj, Zvonko Glažar, podpoveljnik gasilske zveze Slovenije in poveljnik Območne gasilske zveze Ptuj, Ivan Golob, predsednik Civilne zaščite Občine Markovci, Janko Fišinger, predstavnik občinskega poveljstva Markovci, Zvonko Črešnik, podžupan Občine Markovci, kasneje pa se je pridružil tudi Milan Gabrovec, župan Občine Markovci, ki so čestitali našemu opravljenemu delu. Kulturni program sta pripravili Maja in Laura in predstavili bogato kroniko našega društva. Podeljene so bile tudi plakete prostovoljnemu gasilskemu društvu naše ga poveljstva in ostalim društvom.

Tovarištvo ni prazna beseda, saj pomeni povezanost, sodelovanje, solidarnost in pomoč – ne sebi, ampak komurkoli, ki so mu gasilci pripravljene pomagati ob kakršnikoli nesreči. To pristno tovarištvo ohranja naše gasilsko društvo živo in trdno skozi vsa leta našega delovanja. Je jamstvo za vse vaščane, da se počutimo varne, da se na vas, drage gasilke in gasilci, zanesemo vedno in povsod. Visok jubilej ki ga praznuje naše prostovoljno gasilsko društvo, je dokaz, da je pripravljenost pomagati ljudem v stiski naša največja vrlina, ki se prenaša iz generacije v generacijo gasilk in gasilcev. Pred 70. leti je nekaj osveščenih posameznikov udeležilo potrebo po ustanovitvi društva. Ob visokem jubileju se gasilci PGD Borovci zahvaljujemo vsem, ki so skozi zgodovino društvu kakorkoli pomagali. Posebna zahvala gre vsem članom, ki so nesebično ustvarjali naše društvo skozi 70 let.

Martin Zamuda

Foto: MZ

Predsednik društva Peter Matjašič in poveljnik društva Marjan Mislovič

»Besede iz srca sežejo do srca, besede z jezika pa le do ušes.«
Slovenski pregovor

***

»Jeseni se zdi, kot da je svet prekrit z narastkom rjavega sladkorja in cimeta.« - Sarah Addison Allen

***

„Jesen je druga pomlad, in vsak list je cvetlica.“ - Albert Camus

Vse o medu in še več ...

Sortnost medu

Med ni enak medu. To dejstvo zaznamo že, ko med okušamo. Akacijev med čebelarja ni enak akacijevemu medu čebelarja sosedja, še več, znotraj enega točenja se razlikuje tudi med nabran med panji istega čebelnjaka. Razlikuje pa se seveda tudi med, pridelan v različnih letinah. Večja pestrost je pri cvetličnem in gozdnem medu, saj je pri teh večja pestrost izvora medičine oz. mane. Medu ne delamo po receptu, čebele osnovno surovino nabirajo v naravi in jih ne moremo usmerjati, kam naj letijo. Slovenija leži v srednji Evropi, kjer se stikajo štiri velike evropske geografske enote, in sicer Alpe, Panonska kotlina, Dinarsko gorovje in Sredozemlje. Pestra geološka zgradba, razgibanost reliefa ter dejstvo, da se Slovenija razprostira na štirih biogeografskih območjih, omogočajo visoko rastlinsko in živalsko pestrost, kar pa posledično vpliva tudi na raznovrstnost medu.

Nastanek medu

Med proizvajajo čebele. Na rastlinah nabirajo nektar ali medičino, ki jo rastline izločajo v nektarjih ali pa pobirajo mano. Mana je izloček posebnih žuželk, ki sesajo rastlinski sok, izločajo pa sladko tekočino, ki jo poberejo čebele. Tako glede na izvor ločimo cvetlični med in med iz mane. Cvetlični med je svetlejša barve, med iz mane pa temnejše.

Čebele osnovno surovino v medenem želodčku prinesejo v panj, jo obdelajo, zgostijo, dodajo izločke svojih žlez in shranjujejo v satju. Takšen med ne potrebuje dodatne obdelave, čebelar mu ničesar ne doda, niti ne vzame.

Osnovna surovina medu v veliki meri vsebuje sestavljene sladkorje, predvsem saharozo. Čebele ji dodajajo encime iz svojih žlez, ki sestavljene sladkorje razgrajujejo do glukoze in fruktoze, ki sta enostavna sladkorja, zato ju naš organizem lahko takoj uporabi kot vir energije. To je tudi vzrok, da je med boljši vir energije kot konzumni sladkor. Vsebuje največ fruktoze, nekaj manj glukoze in malo saharoze, v manjši meri pa lahko med iz mane vsebuje tudi polisaharide. Razmerje sladkorjev je najbolj odvisno od vrste medu. Ker je fruktoza bolj topna v vodi kot glukoza, med z več fruktoze počasneje kristalizira, tisti z več glukoze pa hitreje. Tako bo cvetlični med kristaliziral veliko prej kot npr. akacijev.

Če je med kristaliziral, nikar ne bodite nejevoljni. Lahko ste prepričani, da ste kupili naraven, kakovosten med. Kristalizacija medu je namreč popolnoma na-

Kristaliziran med

raven pojav, ki se zgodi prej ali slej in ne povzroča nobenih kemičnih sprememb in ne vpliva na kakovost.

Kristaliziran med utekočinimo na vodni kopeli, a temperatura medu ne sme presegati več kot 40 °C. V nasprotnem primeru se bodo v medu poškodovale ali celo uničile nekatere njegove sestavine, kot so encimi, hormoni, vitamini ... Med bo izgubil biološko vrednost, še vedno pa bo uporaben kot sladilo. Zato ga, če želimo, da se bo ohranila njegova biološka vrednost, ne damo v vroč čaj. K različnim jedem (omakam, zelenjavi, mesnim jedem), ki jih pečemo, kuhamo, ga dodamo predvsem zato, ker bodo dobile posebno svojevrstno aromo.

Vrste medu

Vrste medu so dobile imena po rastlinah, na katerih čebele nabirajo medičino oz. sladke sokove. Te so pri nas akacija, lipa, smreka, hrast, kostanj, hoja, oljna ogrščica, žajbelj, ajda. Od tod tudi toliko različnih vrst medu: akacijev, lipov, smrekov, kostanjev, hojev, regratov ...

Čebele ne nabirajo surovine samo na eni rastlini in večkrat se zgodi, da med nima tipičnih značilnosti določene vrste. V tem primeru ga lahko označimo kot cvetlični med ali med iz mane oz. gozdni med.

Najbolj milega okusa je **akacijev med**. Barva tega medu je od skoraj brezbarvne do slamnato rumene barve. Ker je blagega vonja in arome, je odlično sladilo za čaj, kavo, kosmiče, pijače, pripravo sladoleda. Cvetnega prahu je v akacijevem medu malo. Kristalizira zelo počasi. Prijetno po svežini, lipovemu cvetju, mentolu diši **lipov med**, ki je svetlo ru-

mene do svetlo jantarne barve z zelenim odtenkom. Lahko je nektarnega ali maninega izvora. V prvem primeru hitro kristalizira, če je po izvoru manin, pa se to dogaja počasi.

Če vam je všeč bolj močan, grenak okus, potem je za vas pravi **kostanjev med**. Ta je rjave, jantarne barve, vonj je oster, trpek. Grenko aromo mu daje velika količina kostanjevega cvetnega prahu, kar da posebno vrednost.

Kadar govorimo o medu iz mane, največkrat pomislimo na hojev in smrekov med.

Smrekov med je rdeče rjave barve, diši bolj nežno po smoli, aroma je po sirupu smrekovih vršičkov, zeliščnih bonbonih. Včasih hitro kristalizira.

Kadar čebele nabirajo mano večinoma na jelki, takemu medu rečemo **hojev med**, ki je temno sivo rjave barve z zelenim odtenkom. Diši po smoli, dimu. Aroma je po smoli, po karameli, zažganem sladkorju, svežem lesu iglavcev, sirupu smrekovih vršičkov. Kristalizira počasi in v velike kristale.

Med ni enak medu. Razlike je možno znanstveno dokazati, zato ne pričakujte, da bo letošnji gozdni med enak lanskega. Med pač takšen je. Pester.

Za konec

Ljudje že od nekdaj uporabljamo med in druge čebelje pridelke. Med je bil tisočletja edino sladilo, pozneje pa so raziskovalci v njem našli še veliko drugih snovi, ki so koristne za človeka. Za ljudstva starih civilizacij je imel magično moč in je bil cenjen kot zdravilo. Izjemno so ga cenili tudi v starem Egiptu. Uporabljali so ga kot darilo vladarjem, saj so darilne

Geografska označba (SMGO)

posodice z medom našli v grobovih faraonov, znali pa so pripravljati celo medicino.

Kakovostne sheme medu

Dandanes imamo porabniki možnost nakupa različnih živil, vse bolj pa smo pozorni tudi na način pridelave in kakovost živil, ki jih uživamo. Splošno znano je, da je priporočeno uživanje hrane iz domačega, lokalnega okolja, s čimer prispevamo k ohranjanju domačega kmetijstva. Pomemben del kmetijstva je tudi čebelarstvo, katerega najbolj znan in razširjen pridelek je med. Naravne danosti v Sloveniji čebelarjem omogočajo pridelavo sortnega medu, ob upoštevanju dobre čebelarke prakse pa lahko čebelar pridelava ter ohrani kakovosten in varen med, tak, kakršnega so proizvedle čebele. Na področju medu pri nas poznamo **ekološki med** in tri zaščitene **geografskega poimenovanja** medu, in sicer Slovenski med z zaščitenim geografsko označbo, Kočevski gozdni med in Kraški med z zaščitenim geografskim poreklom.

Z nakupom takega medu je porabniku zagotovljena višja kakovost pridelka, saj so za pridelavo tovrstnega medu postavljena strožja merila kakovosti kot v državnem Pravilniku o medu. Poleg tega je tovrsten med izpostavljen dodatnemu nadzoru, zagotovljena je njegova sledljivost tako rekoč od cveta do kozarca, znan pa je tudi njegov izvor, saj mora biti tako pridelan kot tudi polnjen in skladiščen na območju Republike Slovenije.

Slovenski med z zaščitenim geografsko označbo prepoznate po unikatni prelepki, na kateri je jasno označeno, da gre za Slovenski med z zaščitenim geografsko označbo. Prelepka vsebuje simbol EU, ki označuje zaščiteni geografski označbo, opremljena pa je tudi s serijsko številko, ki zagotavlja sledljivost vsakega kozarca medu posebej.

mag. Andreja Kandolf Borovšak, svetovalka za zagotavljanje varne hrane

Vrste medu

Srečanje Melačove in Hrvatekove žlahte

Foto: osebni arhiv

Vsakdo se je že zagotovo kdaj vprašal, kdo so njegovi predniki in kam segajo njegove družinske korenine. Priimek daje svojevrsten pečat naši osebnosti, globoko v sebi nosi zelo močan pomen ter razkriva človeka, čeprav se tega premalokrat zavedamo.

V želji, da raziščemo svoje korenine, smo Melačovi in Hrvatekovi bratranci pred sedmimi leti pričeli sestavljati družinsko drevo. Zanimivo raziskovanje je

bilo takrat povod za organizacijo prvega srečanja sorodnikov.

V soboto, 24. septembra, smo se ponovno srečali. Prizorišče srečanja na dvorišču gasilskega doma v Markovcih je bilo polno prijetnega in veselega vzdušja. Štiri generacije Melačovega in Hrvatekovega rodu so se prepletale med seboj in ugibale, »kdo si pa ti«, saj se vsi, predvsem mlajši, med seboj, kljub temu da nismo razkropljeni daleč po svetu, niso poznali.

Začetnikoma rodu Francu Štrafelu in Mariji Horvat se moramo zahvaliti za številčno sorodstvo. Med leti 1916 in 1933 se jima je rodilo kar sedem otrok: Marija, Franc, Marko, Marjeta, Vladko, Tona in Genovefa.

Žal je prvih šest pokojnih, so pa na rodovniku od našega zadnjega srečanja do danes vzbrstele številne nove vejice, ki so jamstvo za nadaljevanje našega rodu.

Naša dežela res ni velika, a po njej se naša velika familija potika. Čez sedem let spet prišel bo dan, ko stopili bomo skupaj na plan.

S to zaobljubo smo se sorodniki v nedeljo zjutraj poslovlili nasmejanih obrazov, prepričani, da se nas bo na naslednjem srečanju zbralo še več.

Darko Štrafela

Srečanje družine Forštnarič – Šoljakvih

V soboto, 22. oktobra, je v vaškem domu v Novi vasi bilo zelo veselo, saj smo na pobudo nekaterih članov sorodstva organizirali družinsko srečanje Šoljakvih iz Bukovcev. Srečanja se je udeležilo kar 107 članov sorodstva. Čeprav skoraj vsi živimo v občini Markovci in njeni bližnji okolici, se nikoli ne srečamo vsi na enem mestu. Zadnje srečanje sorodnikov je bilo 4. septembra 2004. Takrat smo imeli srečanje Roclikovi. Vsi, ki smo se zbrali tokrat, smo le veja v tistem drevesu. Šte-

vilo članov naše družine se je v dvanajstih letih skoraj podvojilo. Takrat nas je bilo 65, danes pa nas je že 116.

Zgodovina naše družine je zelo zanimiva. Po domače smo namreč Šoljakvi, čeprav je Šoljakva le najstarejša hči in njena celotna družina. Njena mama Genovefa je bila Šoljakva, z njo pa se je poročil Jožef Forštnarič, po domače Roclikov. Ker je Genovefa umrla zelo mlada in je ostal sam z otrokom, se je ponovno poročil, tokrat z Ivano Krajnc, po domače Ropičvo Ivano iz Stojncev. Družino

sta si ustvarila kar na Šoljakvi domačiji v Bukovcih. V zakonu se jima je rodilo še pet otrok. Jožef Forštnarič ima kar 6 otrok, 18 vnukov, 38 pravnukov in 19 prapravnukov. To je skupno kar 81 potomcev. Zanimivo je, da so vsi otroci v družini Forštnarič, torej Terezija, Veronika, Janez, Ivanka, Martin in Alojz, imeli po tri otroke.

V imenu vseh se zahvaljujem Tereziji Kodrič, ki je vsaki družini na srečanju podarila kvačkan rožni venec, in Martinu Forštnariču, ki je vsakemu izmed organi-

zatorjev podaril doma narejeno leseno pručko.

Ker smo se srečanja udeležili skoraj vsi, smo vnaprej pripravili osnutek družinskega drevesa, izpolnili pa smo ga kar na zabavi, in sicer tako, da se je vsak udeleženec vpisal v ustrezen okvirček. Na zabavi smo se lahko bolje spoznali ali se spominjali skupnih dogodkov iz preteklosti. Bilo je prijetno in upamo, da se čez čas ponovno srečamo, seveda v še večjem številu.

Jasna Forštnarič

Foto: Gregor Zmazek

Po 45 letih na šolski izlet

Foto: Nika Rožanc

Zbrane sošolke in sošolci pred Mestno hišo na Ptuj

Na vetrovno, a čudovito sončno soboto, 22. oktobra, smo se na težko pričakovanem srečanju ponovno zbrali sošolke in sošolci generacije 1955, ki smo šolske klopi na Osnovni šoli Markovci zapustili leta 1970. Tako je lansko leto od tega minilo že 45 let. Odločili smo se, da se dobimo letos, na 46. obletnico, in jo

obeležimo na povsem šolski način – odšli smo na izlet na Ptuj. Zbrali smo se na ptujskem gradu, kjer smo si ogledali stalno zbirko tradicionalnih pustnih likov in se počutili povsem domače, marsikdo pa se je tudi našel na fotografijah. Zatem je sledil ogled zbirke glasbil in celotnega gradu. Pot smo nadaljevali z vodenim ogledom mesta, za katerega smo v skrbih ugotavljali, da je zelo prazno in pušto – tudi ob sobotah. Okrepčali smo se z majhnimi sendviči in tako dobili vtis, da smo res na šolskem izletu. V nadaljevanju smo si ogledali ptujsko klet in poskusili tudi nekaj dobre kapljice. Toplo nas je sprejel naš domačin Franc Brodnjak in nam predstavil veličino vinske zgodbe na Ptuj.

Srečanje smo v poznem popoldnevu nadaljevali z večerjo v gostišču Amadeus, kjer smo poklepetali, se spominjali šolskih vragolij, naša sošolca muzikanta pa sta poskrbela, da smo tudi zaplesali. Imeli smo se prijetno lepo, saj smo se srečali tudi z nekaterimi, ki so se preselili daleč stran od Markovcev. V naši generaciji nas je bilo 60, žal so 4 sošolci že pokojni.

Tokrat se nas je na srečanju zbralo 30. Nekaj sošolcev se je opravičilo zaradi zdravstvenih razlogov in oddaljenosti: Lizika iz Postojne, Sonja iz Škofje Loke, Katarina iz Komende. Prišli pa so Ivan, ki živi v Letušu, Marjeta, ki je že od osnovne šole v Ljubljani, pa tudi Vladimir, ki je kljub zelo pomembnim opravkom na novem delovnem mestu v Ljubljani našel čas za večerjo in se nam pridružil. Klepetali smo pozno v noč.

Čeprav je manjkala skoraj polovica sošolcev – enih pač ne moremo privabiti – smo s srečanjem, ki ga je v celoti organizirala naša sošolka Marta, bili vsi zelo zadovoljni in se že veselimo naslednjega našega snidenja.

Generacija '55

Društvom in organizatorjem prireditvev

Spoštovani, ker želimo, da je dogajanje v naši občini vidno tako na **lokalni televiziji SIP TV** kot v **občinskem časopisu List iz Markovcev**, vas pozivamo, da ob organizaciji vaše prireditve obvestite tudi vodstvo SIP TV in Uredniški odbor občinskega časopisa. Žal se večkrat zgodi, da prireditve spolzi ravno zaradi slabe komunikacije in obveščanja.

Prilagamo kontaktne podatke obeh medijev:

SIP TV

Branko Veselič: 041 618 044, info@siptv.si

UREDNIŠKI ODBOR

Irena Pukšič, predsednica: 031 349 296, irena.puksic5@gmail.com ali markovski.list@gmail.com

Želimo, da dogajanje spremlja čim širši krog gledalcev in poslušalcev, zato **PRAVOČASNO** poskrbite, da bo obvestilo o prireditvi prišlo tudi v roke medijem.

Rok za oddajo gradiva za List iz Markovcev je **10. DECEMBER 2016**. Pošljite ga na markovski.list@gmail.com. Kot ste lahko opazili, v vsaki številki objavimo tudi **PRIREDITVENIK**; posredujte nam osnovne informacije o dogodku za prihodnje mesece.

Želimo vam veliko energije in idej pri snovanju prireditvev.

SIP TV IN Uredniški odbor Lista iz Markovcev

Use ljubitelje branja obveščamo, da je

KNJIŽNICA BUKOVCI

znova odprla svoja vrata.

Najdete nas v kulturno-športni dvorani v Bukovcih od novembra do marca vsako sredo med 17. in 18. uro.

Info: 041 817 738 Amanda Petek
amanda.petek@gmail.com
[facebook.com/knjiznica.bukovci](https://www.facebook.com/knjiznica.bukovci)

STRELEC d.o.o.
PREVOZNIŠTVO IN ZEMELJSKA DELA

Janko STRELEC

Stojnci 122, 2281 Markovci

TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevoznništvo
- izposoja kompresorjev
- tlakanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

Aktivnosti športno-ribiškega društva Markovci

RIBIŠKI CAR ŠRD MARKOVCI ZA LETO 2016

Kakor so vsaka 4 leta državnoborske volitve in tudi volitve na lokalnem področju, tako tudi člani ŠRD Markovci volimo oz. izbiramo svojega »voditelja« ribiškega cara. Te volitve so pri nas vsako leto, kajti mandat je enoleten z možnostjo, da se mu podaljša, kar pa ni odvisno od volivcev, ampak mora ponovno uloviti najtežjo ribo. Kandidira lahko vsak član društva, strankarska pripadnost ni pomembna, kajti sam se mora potruditi in uloviti čimtežjo ribo, nato pa ga ostalo članstvo ustoliči za enoletno vladavino društvu. Kot pomoč pri njegovi odgovorni in zahtevni funkciji mu članstvo dodeli pomoč v obliki prvega in drugega spremljevalca, ki pa sta drugo- in tretje-uvrščeni tekmovalci tekme, na kateri se je izbiral car.

V nedeljo, 18. septembra, smo ribiči ŠRD Markovci v ribniku v Prvencih izbirali novega cara. Za ta naziv se je potegovalo 28 ribičev, vključno z lanskim carjem (Jožetom Erhaticem) in njegovim prvim spremljevalcem (Maksom Sakelškom), drugi spremljevalec (Janez Horvat) pa je žal že umrl.

Po žrebanju štartnih številc smo ribiči zasedli svoja lovna mesta in ob osmi uri se je začelo tekmovalstvo, ki je bilo za ene bolj uspešno, za druge pa manj. Po treh urah negotovega in napetega ribolova je tehničar pokazal sledeče rezultate:

3. mesto MIRAN LJUBEC.....9.180 kg ----drugi spremljevalec (minister)
2. mesto JANKO HORVAT.....10.280 kg ----prvi spremljevalec (minister)
1. mesto STANKO PETROVIČ.....10.740 kg ----CAR

Čestitke vsem trem nagrajenim in hvala vsem nastopajočim za sodelovanje.

JOŽE ERHATIC, car v odhodu: »V času moje vladavine smo imeli dolgo pričakovano otvoritev ribiškega doma, bilo je kar nekaj ribiško-ribolovnih uspehov društva. Tako marljivim in predanim in delovnim članom res ni bilo težko vladati. Sam sem že v letihin to je verjetno bila moja zadnja vladavina, kajti mladi ribiči prihajajo. Novemu caru želim uspešno predano in uspešno vladanje, kar mislim da ne bo težko, kajti društvo sloni na močnih in zdravih temeljih.«

STANKO PETROVIČ, novi car: »Zaradi višje sile nisem mogel loviti ves čas, ki nam je bil dan na voljo (tri ure), pa kljub temu je bilo to dovolj za prvo mesto in cara. Konkurenca je bila na visokem nivoju, saj smo trije prvouvrščeni v razliki dobre kile in pol. Res je, kar pravi car v odhodu, da

takšnemu kolektivu res ni težko vladati in zato se bom potrudil po svojih najboljših močeh, da to, kar krasi društvo, uspešno nadaljujem in nadgrajujem.«

ZAKLJUČEK TEKMOVALNE LIGE ŠRD MARKOVCI V LOVU RIB S PLOVCEM ZA SEZONO 2016

Od članstva ŠRD Markovci, ki šteje 70 članov, jih je 33 bolj ali manj uspešno sodelovalo v tako imenovani ligi društva, ki se je delila na spomladanski in jesenski del. Vsak del tekmovalstva je štel deset tekem, za uvrstitev pa se šteje sedem ugodnejših. Kot zanimivost naj navedem, da smo tekmovalci v spomladanskem delu ujeli 3.238 kg rib. Za obuditev spomina je spomladanska uvrstitev sledeča:

3. Miran ZOREC
  2. Janko PETROVIČ
  1. Leopold PERGER
- Uvrstitev jesenskega dela lige:
3. Janko HORVAT
  2. Leopold PERGER
  1. Viktor SLAMERŠEK

V jesenskem delu smo tekmovalci ujeli 4.448 kg oziroma skupaj 7.686 kg rib.

Vsi trije prvouvrščeni jesenskega dela so za svojo uspešnost prejeli lične pokale. ČESTITAMO!

Skupni zmagovalci za leto 2016 pa je postal Viktor SLAMERŠEK, za kar je prejel tudi veliki prehodni pokal lige ŠRD Markovci. Še enkrat iskrene čestitke dobitnikom pokalov, ostalim pa lepa hvala za sodelovanje in vabljeni na tekmovalstvo v prihodnjem letu.

Prvouvrščeni tekmovalci SLAMERŠEK Viktor je povedal: »Zame je to sezona presežkov. Skoraj na vseh tekmah, ki sem se jih udeležil, sem bil če že ne na vrhu, pa zelo blizu. Težko bo to sezono v taki obliki uspehov ponoviti naslednje leto.« Zadnjeuvrščeni tekmovalci August LESJAK : »V vsakem tekmovalstvu mora očitno biti nekdo tudi zadnji. Nimam ravno ribiške sreče, imam pa voljo do ribolova in se ob vodi lepo in prijetno počutim v

čisti in urejeni okolici ribnika v Prvencih.« Predsednik Branko KOSTANJEVEC: »Zadovoljen sem z udeležbo članov na tekmah, saj liga predvsem pomeni obliko druženja, ki pa se nadaljuje v tekmovalstvu. Čestitam vsem dobitnikom priznanj in vas vabim na tekmovalstvo v naslednjem letu.«

Po podelitvi je sledilo družabno srečanje s pogostitvijo, za katero je poskrbelo vodstvo društva. Kar nekaj ribičev vinogradnikov je prineslo na pokušino pridelek iz svojih vinogradov.

Naslednji dan, 22. 10., je bila velika vsehsplošna delovna akcija, ko se je urejala in čistila okolica ribnika in okolica ribiškega doma in sam ribiški dom, okrog katerega smo uredili podstenje (pocje). Ker smo v akciji »Ocenjevanje okolja 2015« v kategoriji vaških domov imeli po mnenju strokovne komisije najbolj urejen objekt v občini Markovci, si želimo, da bi tako ostalo tudi v bodoče.

Akcije se je udeležila dobra polovica članstva s svojimi delovnimi sredstvi in voljo do dela.

Gospodar ŠRD Markovci Ivan LESJAK je povedal: »Vidim, da ljudje sprejemajo ribiški dom za SVOJ, kar je dobro in se temu primerno obnašajo glede uredjenosti, kar se vidi v uredjenosti doma, njegove okolice in okolice ribnika. S tem je tudi druženje ljudi v domu in ob ribniku prijetnejše, saj se v urejeni okolici in prijetni družbi ribičev vsak dobro in prijetno počuti.

Lep ribiški pozdrav, DOBER PRIJEM vsem ribičem, njihovim simpatizerjem in bralcem časopisa Lista iz Markovcev.

Ignac Habjanič

Srečanje lovcev, ribičev, konjenikov in kmetovalcev občine Markovci

Obljuba dela dolg, pravi star pregovor, zato smo člani LD Markovci v petek, 9. septembra, ponovno organizirali srečanje lovcev, ribičev, konjenikov in kmetovalcev, s katerim smo pričeli lansko leto. V minulem letu smo se srečali kar trikrat, saj je vsako izmed društev pripravilo srečanje, ki je bilo zaradi področja delovanja njegovih članov vsakokrat nekaj posebnega. Spoznali smo način delovanja vsakega izmed društev, najbolj pomembno pa je, da smo se spoznali med seboj, kar je imelo posledico, da je bilo vsako naslednje srečanje pristnejše, bolj veselo in zabavno. Stkale so se prijateljske vezi, ki si vsi skupaj prizadevamo poglobljati, a ne le na društveni ravni, ampak predvsem na medosebni ravni, ki je temelj dobrega sodelovanja tako med ljudmi kot društvi.

Starešina LD Markovci Slavko Kukovec je v pozdravnem nagovoru udeležencem srečanja poudaril pomen tovrstnih druženj z vidika povezovanja med seboj, še posebej pa mi je ostal v spominu njegov citat, ko je dejal: »Ob teh srečanjih sem spoznal veliko čudovitih ljudi, s katerimi sem se poprej le srečeval, dejansko pa sem jih spoznal šele sedaj in ugotovil, da gre za prekrasne ljudi, polne pozitivne energije in pripadnosti svojemu društvu, s katerimi je lepo sodelovati.«

Upam, da bomo začeto pot nadaljevali in da se bodo prijateljstva in sodelovanja med nami še poglobljala.

V to skoraj ne dvomim več, saj smo se že čez teden vsi skupaj udeležili srečanja pri ribičih, ki je minilo v zelo sproščeni in prijateljskem druženju. Naslednjega druženja nikakor ne smem zamuditi!

Lovski pozdrav!

Ivan Šincek

Ribiči Športno-ribiškega društva Markovci so ob srečanju zapisali:

»Bili smo lepo sprejeti, bogovsko pogoščeni, »golaž je bil, da bi si še prste polizal«, s svojim premiernim nastopom pa nam je kratek čas delal možki pevski zbor, ki je bil sestavljen iz lovcev, ribičev in konjenikov. Ribiči ŠRD Markovci smo za svoje članstvo in naše prijatelje lovce in konjenike -starodobnike organizirali povratno družabno srečanje v in ob ribiškem domu v Prvencih, in sicer 16. septembra. Zbralo se nas je kar nekaj članov enega, drugega in tretjega društva. Ribiči smo dali poudarek ribjim jedem, pečeni postrvi in našemu avtohtonemu

krapu, kot je poudaril predsednik društva. Lovci so se preizkusili tudi v ribolovu. Marsikateri lovec je namreč tudi ribič in obratno. Gospod Zupanič je poskrbel tudi za mini ognjemet.

Predsednik LD Markovci, Slavko KUKOVEC je ob tem dejal: »Zelo sem vesel, da so naše ideje zaživele in tako se družimo z vsemi dobromislečimi ljudmi. Poudarjam, da nismo samo lovci, ampak predvsem ljudje, ki jim ni vseeno za okolje. Prijetno presenečen sem, da sem srečal na teh srečanjih toliko prijetnih ljudi, ki so pripravljeni prisluhniti in pomagati. Želim si, da se ta srečanja še nadaljujejo in morebiti tudi razširijo.«

Predsednik konjenikov, Anton KEKEC: »Pohvalno je, da so besede med predsedniki teh društev obrodile sadove in se vsako leto srečamo na teh prijetnih druženjih, kjer se imamo prijetno, se pogovorimo o določenih težavah, ki se pojavljajo v vsakdanjem življenju in življenju društev, predvsem o financiranju teh. Konjeniki-starodobniki se trudimo, kolikor je v naši moči, da ohranjamo tudi kulturno dediščino zanamcem.«

Predsednik ŠRD Markovci, Branko KOSTANJEVEC: »Takšna prijetna druženja pripomorejo k boljšemu razumevanju med ljudmi in tudi marsikatera težava se lažje reši, če so ljudje prijateljsko razpoloženi in odprti med seboj. Z omenjenima društvoma lepo sodelujemo in ne vidim razloga, da ne bilo tako še naprej. Upam in predvidevam, da so se udeleženci druženja imeli lepo in prijetno ter se z vsemi njimi veselim ponovnega srečanja.«

Ignac Habjanič

Aleš Golob iz Prvencov je konec oktobra na evropskem tekmovanju v tajske boks v Splitu dosegel bronasto medaljo. Iskreno mu čestitamo!

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Doseg vašega oglasa v vsako gospodinjstvo občine Markovci.

CENIK OGLASNEGA PROSTORA	
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR
- vizitka	20,00 EUR

Spoštovani bralci in oglaševalci,

še vedno velja novost v ceniku oglaševanja v Listu iz Markovcev: 1 + 1 gratis, torej enega plačate, enega dobite ZASTONJ.

Uredniški odbor

Dnevnik šole v naravi

SIMONOV ZALIV, 5. DAN

Ko smo se zjutraj zbudili, umili zobe in uredili postelje, smo morali iti pakirat kovčke. Naša soba je imela skrivnost glede pakiranja. Zjutraj je na naš balkon prišel učitelj Jurij. Vzel si je stol in gledal čudovit razgled, ki ga smo imeli. Videla se je tudi izolska bolnišnica.

Ko smo že vsi vse spakirali, smo odnesli prtljago dol. Odšli smo na zajtrk. Jedli smo enako kot ostale dni (kruh, namazi). Jaz sem pojedel dva kosa kruha.

Odšli smo do avtobusa. Malo smo se ozrli na morje, hotel in restavracijo. Preden smo odšli domov, smo odšli v soline. Vodička nam je povedala veliko zanimivih stvari o pridelovanju soli. V Sečoveljskih solinah imajo štiri kanale. Med drugim nam je povedala tudi, da so soline razdeljene na dva dela. V leri-zgornjem delu solin še danes poteka pridelava soli. Starih hiš oz. ruševin je tam štiristoštirideset. Nekaj smo jih tudi mi videli. Videli smo tudi tisto, v kateri so snemali slovenski film Poletje v školjki.

Zdaj pa na pot domov! Na poti smo videli: Koper, Izolo, gozdove, predor, hribe, mesta, vasi ... Na avtobusni postaji so nas že čakali starši. Mene je čakala mami. Skupaj sva odšla domov. Doma sem povedala zanimivosti, ki smo jih videli. Moji sestrici Manca in Urška sta se razveselili daril, ki sem jima jih kupil v akvariju v Piranu. Bilo je čudovito vse do konec dneva. V POLETNI ŠOLI V NARAVI JE BILO ČUDOVITO, ZANIMIVO IN RAZBURLJIVO!

Jan Majer, 5. a

Tehniški dan

15. septembra smo imeli tehniški dan. Učenci četrtega razreda smo se odpravili na šolski vrt.

Najprej smo se zbrali v učilnici 4. a, kjer smo opravili test in izdelali načrt. Po vrtu nas je vodil učitelj Primož Galun. Učitelj je pripeljal opeko. Vsak učenec je prinesel po štiri opeke, ki smo jih zložili na vrtu, vanje posipali lubje in kompost na koncu smo posuli z zemljo. Tako smo s skupnimi močmi pripravili jagodnjake.

Če bi lahko, bi spremenil, da ne bi poškodoval Žiga, saj sem ga uščipnil s kleščami. Najbolj mi je bilo všeč, da sem se naučil izdelovati jagodnjake. Skupaj ga bom pripravil z mamico na domačem vrtu.

Anej Kolednik, 4. r.

Kulturni dan

V ponedeljek, 3. 10., smo imeli kulturni dan. V šolo smo prišli ob 8.30. Nato nas je avtobus peljal do Ptuja.

Tam smo najprej odšli do hotela Mitra, kjer smo videli stare razglednice Ptuja. Po ogledu smo odšli v Miheličevo galerijo. Tam smo dobili list papirja in smo morali prarisati sliko. Ko smo vsi prarisali, smo imeli malico. Po malici smo odšli v kino. Gledali smo film Bekas. Govoril je o dveh dečkih, ki nista imela ne staršev in sorodnikov. Zelo sta si želela v Ameriko. Nista imela denarja za potni list. Denar sta zaslužila tako, da sta čistila čevlje. S tem denarjem sta si kupila oslička. Z njim sta hotela oditi v Ameriko. A na meji so bili vojaki, ki so ju preganili domov. Doma sta srečala moža, ki jima je obljubil, da ju pelje v Ameriko, če mu dasta ogrlico. Dana je ogrlico vrnil Hellyji in zato nista mogla v Ameriko. Srečala sta še enega moža, ki jima je rekel, da ju pelje čez mejo in pot nadaljujeta sama. Dal ju je v vrečo in jo napolnil s sojo, da ju vojaki ne bi opazili. Ko sta hodila po poti, je Dana stopil na mino. Rekel je Zani, naj gre po pomoč. Zana ni našel nikogar. Dana je hitro opazil, da mina ni prava. Šel je poiskat Zana. Našel ga je poškodovanega in na tleh. Poškodovali so ga ljudje, ki jih je prosil za pomoč.

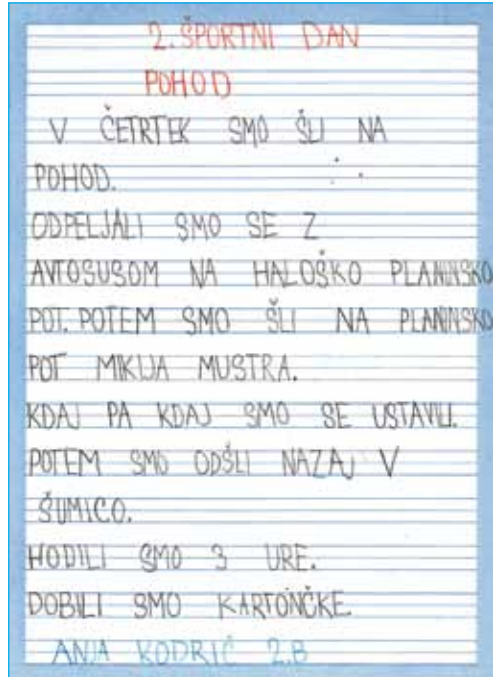
Dana in Zana sta bila srečna, da sta se našla. Najbolj všeč mi je bilo, da Dana ni umrl.

Ana Stolec, 4. b

Kulturni dan

3. 10. 2016 smo šli v mesto. Tam smo si ogledali razglednice Ptuja, Miheličevo galerijo in kino predstave Bekas.

Ko smo prišli na Ptuj, smo si ogledali razglednice Ptuja v hotelu Mitra. Videli smo zelo

stare razglednice. Po ogledu smo se odpravili v Miheličevo galerijo. Tam smo videli veliko slik. Eno izmed risb smo si morali izbrati in jo čim bolj prarisati. Po risanju smo odšli na malico. Malico smo jedli ob jezeru. Tam so bili tudi labodi. Sledila je kino predstava v Mestnem kinu Ptuj. Ogledali smo si film Bekas. V filmu sta bila dva dečka, ki sta izgubila starše. Ta dva dečka sta si želela iti v Ameriko, da bi imela boljše življenje. Denar sta služila s čiščenjem čevljev. Prisluzila sta si dovolj denarja, da sta si kupila oslička. Z osličkom sta hotela iti v Ameriko. A preden sta šla, sta šla na pokopališče pozdravit starše. Po koncu filma smo se odpravili domov. Kulturni dan mi je bil zelo všeč. ©

Špela Godec, 4. b

Teden otroka v OŠ Markovci

V šoli seveda nismo pozabili, da je prvi oktobrski teden Teden otroka, zato smo v teh dneh namenili našim najmlajšim nekaj dodatnih dejavnosti.

Teden smo pričeli z obiskom Kina Ptuj, kjer so si učenci 1. triade ogledali film Gašper in Anica, učenci 4. in 5. razreda pa film Bekas. Obiskali smo tudi Mestno knjižnico, ustvarjali v Miheličevi galeriji in obiskali nove prostore OŠ Ljudevita Pivka.

V sredo smo se na šolskem dvorišču posladkali s pečenimi kostanji.

V četrtek smo se v lepem jesenskem dopoldnevu podali po Mustrovi poti in si na koncu poti po haloških gričih ogledali tudi hiško, v kateri so zbrani stripovski junaki Mikija Mustra. Se še spomnite dogodivščin Trdonje, Zvitorepca in Lakotnika? Gotovo pa vsi poznate Indijančka, ki krasí Viki kremo.

Teden smo končali s slovesnim sprejemom 49 prvošolcev v šolsko skupnost. Ob tej priložnosti so učenci od 1. do 5. razreda pripravili prikupen program in tako popestrili slovesen dogodek. Sledilo je praznovanje ob pečenih kostanjih.

Mihaela Bratuša

Športni dan

V petek, 6.10.2016, smo imeli športni dan. Zbrali smo se v garderobi. Skupaj z učiteljem smo odšli na avtobusno postajo. Odpeljali smo se v Cirkulane. Pot je trajala približno 10 minut.

Ko smo prišli v Cirkulane, smo se namestili pri Musterjevi hiši. Odšli smo na pot. Šli smo skozi gozd in smo prišli na cesto. Večkrat smo hodili po hribih navzgor in navzdol. Ko smo hodili navzgor smo bili že malo utrujeni ko pa smo videli da gremo navzdol pa smo bili veseli da smo lahko malo tekali. Hodili smo 3 ure. Prehodili pa smo približno 5 kilometrov. Ko smo prišli nazaj smo se še malo igrali. Ta izlet mi je bil zelo všeč, čeravno smo tudi dosti hodili.

Jakob Fideršek, 4. a

V četrtek, 6.10.2016, smo imeli športni dan. Z avtobusom smo se odpeljali do vasi Cirkulane. Tam smo se odpravili na pot Mikija Mustra. Pot nas je vodila mimo hiš, sadovnjakov in polj. Na enem izmed polj je nekdo kuril pa-

lice in nam s tem usmradil del poti, kar je bilo precej neprijetno.

Prvi postanek smo imeli pri cerkvi na hribočku. Tu smo pojedli malico, ki smo jo dobili v šoli. Med počitkom je bil čas tudi za igro. Pot smo nadaljevali in se drugič ustavili še na jasi, kjer smo imeli krajši počitek.

Pohod smo po dveh urah in pol zaključili v Cirkulanah. Pri zgradbi, kjer smo čakali na avtobus, smo lahko igrali šah na prostem. Na razplogo smo imeli velike šahovske figure, ki so nam segale do pasu. Vsak si je izbral eno figuro, ki jo je premikal. Jaz sem si izbrala belo kraljico. Figure so bile skoraj peresno lahke. Med premikanjem figur smo se zelo zabavali in presmejali.

Kljub hladnemu dnevu smo se imeli zelo lepo. V šolo smo se vrnili okrog enih.

Ana Vugrinec, 4. a

Športni dan

V četrtek, 22. 10. 2016, smo imeli športni dan. V šoli smo se zbrali ob 8.30. uri. Bili smo športno oblečeni in obuti za jesenski kros.

Na jesenskem krosu smo sodelovali vsi od prvega do devetega razreda. Kros je potekal na športnem igrišču v Zabovcih. Najprej smo se ob glasbi ogreli. Prvi so tekli prvi razredi. Mi smo bili na vrsti četrta. Najprej smo na 600 metrov tekle deklice in nato dečki. Štartala sem tretja, na cilj pa sem pritekla sedma. Z rezultatom sem bila zelo zadovoljna. Po teku smo imeli malico. Po odmoru smo šli na sprehod ob Dravi. Športnega dneva je bilo hitro konec. Ob 13. uri smo šli domov.

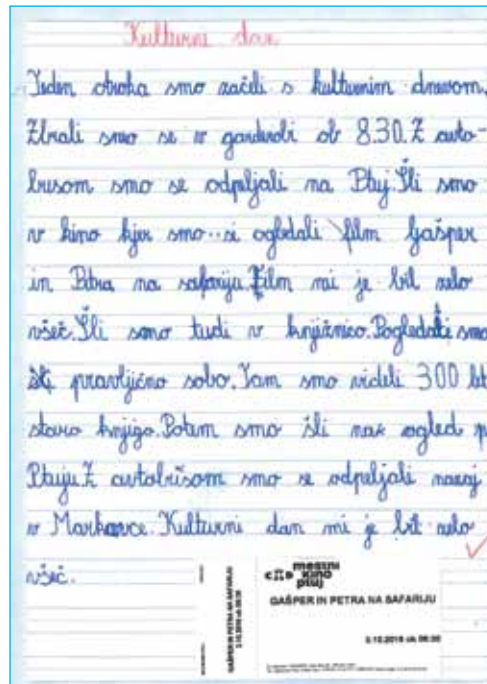
Športni dan mi je bil zelo všeč. Želim si, da bi bila drugo leto še boljša.

Ema Vauda, 4. b

Moje počitnice

Letošnje počitnice so bile zelo zabavne. Šli smo v Nemčijo. Peljali smo se šest ur in pol z avtom. V Nemčiji nas je čakal atijev kamion. Ko smo prispeli, se je mami ulegla v kabino in jaz tudi. Zaspali sva, ati pa je vozil. Spali sva do prvega podjetja. Ko sva se zbudili, je ati že nalagal palete. Ko je ati naložil ves tovor, sem šla na sprednji sedež. Skozi okno sem videla konje, deklice, ki so jahalekonje, lepo naravo in velika mesta. Ko je ati imel čas, smo šli v trgovino. Kupila sem si svinčnik. Na njem je bila sličica konja. V trgovini sem našla tudi lep glavnik, škatlico s sličico lisičke, kulico in sadne sokove. Kupili smo še hrano in pijačo. Sonce je sijalo in ni bilo niti kapljice dežja. Ko je bila noč, smo šli spat. Ko smo se zbudili, je ati skuhal kavo, da ni zaspal. Spet smo bili v trgovini in mi je ati kupil pobarvanko s konji in igračo. Medtem ko je ati šel

Gradivo za šolske strani zbira Vida Vajda.

Neža Meglič, 3. b

BESEDOVANJE

Marko iz Markovce
je učitelj
in uči.

V kokošnjaku so
Kokoši in imajo koš.

V mišnici sedi

Miš in čaka,
da dobi riž.

Prehlad prehladi
vse ljudi.

Sara Jevšenak 4.a

k strankam, sva z mamico igrare Uno in Črni Peter. Na poti domov sem ves čas mislila na mojo babico. Pogrešala sem jo. Na izletu je bilo zelo zabavno.

Melani Vorih, 3. a

Izgubljena hči

Predavnimi časi sta v mali, idilični vasi na severu živela mož in žena. Njun dom je bil skromen, vendar poln topline in sreče. Nista imela veliko, vendar sta kljub temu imela največje bogastvo, saj sta imela svojo prelepo hčer. Njuna hči je bila prijazna, redoljubna in prisrčna. Ko je deklica dopolnila devet let, je njena mati umrla.

Oče si je poiskal novo ženo. Ta mačeha je bila do deklice zelo hudobna. Čez nekaj let je oče moral v vojsko in deklica je ostala sama z mačeho. Ker mačeha deklice ni marala, jo je odgnala v gozd. Očetu je sporočila, da je deklica umrla. Tako je deklica s solzami v očeh odšla od doma.

Hodila je sedem dni in sedem noči, dokler ni prišla na jaso. Tam si je zgradila skromno hiško in v njej živela. Deklica je imela ogrlico, ki ji jo je pred smrtjo podarila njena mama. Mama ji je ob njenem zadnjem dihu povedala, da ji bo ogrlica pomagala v hudih časih.

Ko je deklica nekega dne nabirala rože in otožno jokala po domu, je iz ogrlice priletel prekrasen ptiček. Deklica mu je povedala, da pogreša dom. Ptiček je začvkal in ji naročil, naj hodi po potki, po kateri je prišla na jaso in prišla bo v najlepšo deželo. Po tej potki je hodila dvanajst dni in dvanajst noči. Bila je zelo izmučena, a ni obupala. Končno je prišla do gradu z zlatimi okni in srebrnimi stenami. V gradu je zagledala svojega očeta. Bila je začudena, zato si je nadela lasuljo in svojega očeta prosila, ali se lahko zaposli pri njem. Oče jo je sprejel in niti ni posumil, da je to njegova hči.

Tako je deklica služila na gradu tri leta. Po treh letih je na gradu kuharica umrla, zato je oče deklico poprosil, ali lahko delo kuharice prevzame ona. Delo je sprejela. Ko je lepega dne kuhala juho, ji je v juho padla njena ogrlica. Deklica je juho prinesla na mizo. Oče je v juhi zagledal dekličino ogrlico. Ugotovil je, da je deklica njegova hči.

Oče ji je povedal, da je grad podedoval po svojem najboljšem prijatelju. Mačeha je med tem časom tudi že umrla. Tako sta deklica in oče srečno živela do konca svojih dni.

Sara Merc, 6. r.

Deklica z zlatim prstanom

Predavnimi časi sta v mali, idilični vasi na severu živela mož in žena. Njun dom je bil skromen, vendar poln topline in sreče. Nista imela veliko, vendar sta kljub temu imela največje bogastvo, saj sta imela polno hišo ljubezni, skromnosti in pravičnosti. Hotela sta imeti otroka, toda strah ju je bilo, da bi na svet prišla deklica. Takrat jo bosta morala zaradi starega prekletstva in vojne ubiti.

Nekaj mesecev pozneje je žena rodila prisrčno deklico z zlatim prstanom na roki. Ko je žena ugotovila, da je na svet prišla deklica, se je ustrašila. Nemudoma je vzela košaro in dete položila vanjo. Košaro je spustila v reko in deklica v košari je jadrala noč in dan. Po treh dneh se je košara ustavila na majhnem hribčku. Košaro in v njej deklico je našel star kovač. Deklica se mu je zasmilila, zato jo je vzela k sebi. Deklica je pri kovaču preživljala dvanajst let, potem pa je ugotovila svojo pravo življenjsko zgodbo. Kovaču ni hotela greniti življenja, zato se je s sulico na rami

BESEDOVANJE

Če biva pikapolonica v piki
in krava v travi,
bi bilo vse lažje.

Starši radi gledajo 24 ur,
jaz pa komaj čakam da bo ura 8,
ker je Usodno vino.

Moj ati rad pije vino.

Večer je mrak jaz pa pravim rak,
v šoli je glasba

in mi pojemo pesem glas.

Žana Tomažič, 4.a

odpravila s trebuhom za kruhom. Hodila je sedem dni, ko ji je nasproti priskakljala srnica.

»Oh, deklica s čudežnim prstančkom, jaz pa vem, kam si namenjena. Oj, le skoči name, te bom peljala do zlatega potočka. Tam vrzi v potok prstanček, si nekaj zaželi in želja se ti bo uresničila.«

Deklica je skočila na prijazno srnico in na njenem hrbtu odjezdila k zlatemu potoku. Potovali sta dvanajst let. Prečkali sta sedem gorovij in sedem vodovij. Pred seboj sta zagledali gozd. »Od tu naprej boš morala sama,« je srnica naročila deklici. »Pa pazi, da te vso to zlato tam noter ne omami. To je samo past,« je še rekla srnica, nato pa smuknila bog ve kam.

Deklica se je odpravila v gozd. In res, tam je bilo ogromno zlata, toda deklice to ni omamilo. Končno je prišla do kraja, kjer je počivalo mirno jezerce. Vrgla je prstan vanj in si zaželela: »Oh, da bi sedaj počivala v objemu svoje mame.«

Deklico je nekaj močno udarilo po glavi. Zgrudila se je na tla in pogled ji je zakrila tema. Zbudila se je v maminem naročju. Mama je deklico prepoznala. Padli sta si v objem in solze so jima spolzele po licih. Oče je slišal smrkanje in je prihitel v sobo in tudi on je potočil par solza.

In živeli so srečno do konca svojih dolgih dni.

Maša Fras, 6. a

Eva Kokot – odlična učenka in glasbenica

Eva Kokot je odlična učenka in še odličnejša glasbenica. Zelo rada ima glasbo, igra veliko instrumentov in odlično poje. V spodnjih vrsticah bomo zvedeli nekaj več o njej.

Kdaj ti je glasba postala všeč?

Glasba mi je všeč že od mladih nog, saj se spomnim, da sem zelo rada pela v vrteškem zboru.

Kdaj in kje se srečuješ z glasbo?

Z glasbo se srečujem vsepovsod: v šoli, v mestu, na avtobusu ..., največ pa doma, saj je

BESEDOVANJE:

Če banano v Ano spremeniš,
iz Ane ane(a)nas dobiš.
V ušesu uš ušiva kuka,
na strehi Kljukec kljuka kljuka.

Če oblak v laku tone,
Tone hoče še bombone.
Z boni se bonton ne kupi,
tako nihče se ne zastrupi.

Če rad rišeš, pišeš, brišeš,
z rokavom roko in oko obrišeš.
Peš bo peška peš(č)ke jedla,
zebra ne boji se stebra.

Če vojak v vojašnici počiva,
puščice v puščavi pridobiva.
Kruh se v krušni peči peče,
ribič z ribo v reko teče.

Zvon v zvoniku zazvoni,
Maši k maši se mudi.
Sosed se sosedu umakne,
župnik v župi muho stakne.

Ne pesni pesnik pesmi več.
Od zgodbe godba šla je v peč.
Za konec je prišel še lonec
in tej pesmi pojedel konec.

Ana Vugrinec, 4.a

naša hiša vedno polna glasbe, pri nas se vsi ukvarjamo z glasbo.

Koliko instrumentov igraš?

Najbolje igram harmoniko, saj sem hodila v glasbeno šolo, znam pa igrati tudi kitaro, bas kitaro, klavir in razna tolkala.

Igraš v kakšnem bendu?

Da, s sošolkami ga ravnokar ustanovljamo.

Bi se rada z glasbo ukvarjala v prihodnosti?

Normalno.

Rada poješ?

Da, pojem tudi v raznih zborih, seveda pa tudi doma pod tušem. ☺

To je bilo vse o naši glasbenici Evi. Želim ti še veliko uspehov v glasbi.

Zala Stolec, 8. a

Janez Krajncič, avtomehanik

Janez Krajncič je odlični avtomehanik. Svojo delavnico ima v Zabovcih v občini Markovci. Janez je strpen, prijazen in pošten obrtnik. Stranke so z njim zelo zadovoljne. Leta 2006 je postal najmlajši mehanik leta, leta 2015 je bil drugi, lani pa zaradi slabega počutja žal četrti. ☺

Kdaj ste se odločili, da bo vaš poklic avtomehanik?

Ko sem še bil majhen, je oče peljal avto na popravilo, preden bi šli na morje. Ker ni imel dovolj denarja, je moral oče temu mehaniku pomagati spravljati krmo in to je trajalo tako dolgo, da nista več imela časa popraviti avta. Ko je oče pripeljal nepopravljen avto domov in nismo mogli na morje, sem se odločil, da mu nikoli več ne bo treba plačati za popravilo avta. In tako sem postal mehanik.

Kje ste se šolali?

Šolal sem se v Srednješolskem centru Ptuj, kot vajenec pa sem prakso opravljal v podjetju Petovio avto Ptuj.

Ali ste, preden ste ustvarili svojo samostojno podjetje, delali še kje drugje?

Najprej sem kot mehanik delal v vojski, kjer sem popravil vojaška vozila, potem sem se zaposlil pri samostojnem podjetniku, nato pa sem šel na samostojno pot.

Ste v delavnici samo vi ali imate zaposlene delavce?

Trenutno smo zaposleni štirje: žena, ki dela kot računovodkinja, jaz in dva delavca, Jernej in Marko. Vedno pa izobražujemo tudi kakšnega vajenca.

Kako poteka vaš delovni dan?

Delavnico odprem ob 7. uri, stranke začnejo prihajati ob 8. uri. Nato začnem s sprejemom vozil, naročanjem delov, diagnosticiranjem oz. iskanjem napak, servisiranjem, raznimi mehaničnimi popravili, vulkaniziranjem ... Delavnico zapremo ob 17. uri.

Tekmovanja mehanik leta ste se prvič udeležili leta 2006. Je bilo težko? Kako ste se odrezali?

BESEDOVANJE

Ko se zjutraj zbudim
začutim en velik dim.

Kmalu se,
od hiše poslovim
in ovtobus ulovim.
In potem vidim peka,
Ki v pekarni šepa.
Moja koža je gladka
kot roža.

Med vrati
Medved stoji
In si
meda želi.

Zelo všeč so mi malčki,
Ki jim pravimo
palčki.

Moja igra besedovanja
se konča z najbolj soleno
solato kar jih poznam,
ampak to ni najbolj
solena solata,
to je kaša,
ki jo je pripravila
Maša.

Lana Kristovič

Ja, res je. Bil je težko, vendar mi je uspelo pomesti z vso konkurenco, to je bila odlična reklama.

Leta 2015 ste osvojili drugo mesto, lani pa četrto. Ali gremo letos na zmago?

Seveda si zmage želim, ampak bomo videli, kako mi bo šlo.

Imate tudi svojo znano poved. Nam jo lahko citirate?

Seveda: AVTO NE REČE AU IN NE POVE, KJE GA BOLI.

Janez, želimo vam vse najboljše, še veliko uspehov in seveda letošnji naslov Mehanika leta.

Lea Krajncič, 8. a

Intervju s Sanelo Bezjak

Danes se bom pogovarjala s Sanelo Bezjak, srednješolko iz Nove vasi, ki je stara petnajst let in trenira taibo - tajski boks.

Kdaj si začela trenirati in zakaj?

Tajski boks sem začela trenirati lani novembra, to pa zato, ker sem gledala enega izmed bratrančevih treningov in me je to zelo pritegnilo.

Ali si že šla na kakšno tekmovanje?

Ne, vendar nameravam v naslednjem mesecu. Zelo se ga veselim, malo pa sem tudi živčna.

Kako se počutiš na treningu?

Trening je zelo naporen, saj potrebuješ veliko kondicije, poudarek je tudi na moči.

Kdo je vaš trener in kakšen se ti zdi?

Letos je naš trener Aleš Golob. Zdi se mi zelo v redu, saj je odlični boksar. Ne uči nas samo na moči, ampak daje poudarek tudi pravilnemu izvajanju gibov. Zanimiv se mi zdi tudi njegov vzdevek - Ninja. Glavni trener pa prihaja iz Zabovcev.

Kakšna je razlika me boksom in tajskim boksom?

Pri tajskem boksom lahko uporabljamo tudi noge, kar je pri navadnem boksom prepovedano. Zdi se mi tudi, da je tajski boks veliko bolj krut.

Hvala za intervju in veliko uspehov na tekmovanju.

Vanessa Malnar, 8. a

Intervju s sošolko Lucijo Janžekovič

Lucija Janžekovič je odlična učenka 8.a razreda, hkrati tudi glasbenica, ki ima mlajšega brata in sestro, ki ji ves čas nagajata. Ob vsem tem ji uspe ostati vzor, nam in njenima sorojencema. Le kako ji uspe?

Koliko časa dnevno porabiš pred testi in spraševanji za učenje?

Zavedam se, da je znanje pomembno za življenje. Pred testi in spraševanji porabim za učenje približno dve uri na dan, po potrebi pa tudi več.

Te brat in sestra kdaj motita pri delu?

Brat in sestra me pri učenju ne motita. Včasih mi tudi pomagata in sta mi v veliko pomoč.

Kako pa se ukvarjaš z glasbo?

Obiskujem glasbeno šolo, kjer se učim igrati klavir. Igram tudi kitaro. Seveda obiskujem tudi šolski in cerkveni pevski zbor. S sošolkami imamo svojo glasbeno skupino, kjer se imamo super.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

V prihodnosti želim postati farmacevtka, saj me zanima kemija.

Če pa kdo zmore, je to Lucija. Želimo ji še veliko uspehov v prihodnosti.

Eva Kokot, 8. a

Moja mami

Zjutraj cesarica
podnevi vladarica
vedno živahna in živa,
imenuje se moja mami Iva.
Je prijateljica prava,
ki rada posluša skupino Ava.
Zmeraj vse zna, kot prava gospa,
tudi če tavam sredi noči
me vedno najdejo njene oči.

Eva Zemljarič 4.a

Prireditvev Otroci pojejo slovenske pesmi

V četrtek, 20. oktobra, je na Osnovni šoli Markovci že tretje leto potekala prireditvev Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. Otroci so prepevali slovenske narodne in zabavne pesmi. Tudi tokrat so bili nastopajoči odlično pripravljeni, saj so se v dneh pred prireditvijo na pevski nastop pridno pripravljali. Posamezne učence za nastop je pripravljala Boris Šegula, mentor pevski skupini osmošolk pa je Gregor Zmazek. Sodelovalo je 15 otrok v dveh kategorijah. Z odličnimi nastopi so žirijo Radia-Tednik Ptuj postavili pred težko nalogo, da izberejo dva najboljša predstavnika šole.

Med enajstimi nastopajočimi od tretjega do petega razreda je prvo mesto odnesla četrtošolka **Mia Pernat**, ki je zapela pesem Uspavanka za Evo. V kategoriji starejših učencev so se učenci predstavili s štirimi nastopi, med katerimi je bila tudi pevka skupina osmošolk, zmagala pa je učenka osmega razreda **Ana Čuš** s pesmijo To mi je všeč. Obe zmagovalki sta se uvrstili v naslednji krog, ki bo v mesecu decembru. Iskrene čestitke zmagovalkama in seveda tudi vsem ostalim nastopajočim, ki ste nam s svojimi nastopi polepšali večer.

Rastline na toplem

Rastlinjaki vse bolj postajajo tudi del naših vrtov, saj niso namenjeni samo profesionalnim vrtnarjem. Predlagam, da naj ne bodo namenjeni samo poletni pridelavi plodovk, kot se pri nas pogosto dogaja. Še veliko bolj koristni so zgodaj spomladi in pozno v jesen. Takrat si v njih še vedno lahko pridelamo veliko zdrave, sveže zelenjave.

Uporaba rastlinjaka

Za kaj vse lahko uporabljamo rastlinjak? Najpogosteje v njem res pridelujemo vrtnine in tudi cvetlice izven rastne sezone. Tako imamo lahko paradižnik, papriko, bučke in kumare prvi, pa tudi zadnji med sosedi, kar mnogim veliko pomeni. Še bolj pomemben je za pozno jesensko in zgodnjo spomladansko zelenjavo. V njem zelo zgodaj pridelamo prvo solato, prvi motovilec, režemo rukolo, blitvo, peteršilj, izpulimo mlado čebulo, pobremo prvi grah in še marsikaj boste z malo dobre volje odkrili tudi sami.

Mnogi spomladi potrebujejo kar veliko denarja, da nakupijo vse sadike, ki jih potrebujejo za svoj zelenjavni, predvsem pa okrasni vrt. Veliko ceneje je, da si sadike vzgojimo sami. Pri tem seveda ne smemo pozabiti, da vzgoja sadik potrebuje veliko znanja, če želimo, da bo naš vrt takšen, kot si želimo.

V rastlinjaku lahko prezimujemo tudi mnoge posodovke, za katere garaže in kleti niso najbolj idealna prezimovališča. Pod mizami lahko ustrezno zavarovane hranimo tudi gomolje poletnih čebulnic:

Januarja posejte vrtni bob in tudi grah.

dalij, kan in gladiol.

V jeseni v rastlinjake prestavimo (presadimo s koreninami in vsem listjem) tudi endivijo, radič, kitajski kapus in zelje, saj tam te rastline praktično skladiščimo veliko dalj časa.

Tudi za sušenje doma pobranega semena, čebulnic in gomoljev, populjenega česna in čebule ter porezanih zelišč in dišavnih so idealni prostori pod mizami v rastlinjaku ali pa za ta namen zasenčimo del rastlinjaka.

Rastlinjak je uporaben tudi za nakaljevanje zgodnjega krompirja, dalij, gomoljih begonij in kan spomladi.

Kot vidite, je rastlinjak pripraven tudi na domačem vrtu in ni namenjen samo profesionalnim vrtnarjem. Z njim si lahko veliko pomagamo, če so nam naš vrt, zelenjava in cvetlice na njem nekaj več, kot le gola okolica hiše.

Kaj raste pozimi v rastlinjaku?

V rastlinjaku lahko tudi pozimi gojimo veliko rastlin. Pomembno je, da ga tudi pozimi redno zračimo. Izkoristimo vsak sončen dan in ga takoj, ko se temperatura dvigne nad 0°C, odpremo in temeljito prezračimo. Zalivamo izredno malo, seveda pa se zemlja popolnoma ne sme posušiti. Prezimnim vrtninam tudi ne gnojimo, poskrbimo pa, da je kljub zalivanju, ki je potrebno, zemlja ves čas rahla.

Da bo rastlinjak tudi pozimi poln, sadimo paradižnik, papriko in jajčevac samo na polovici površine, na drugi strani pa imamo poleti kumare, bučke, lubenice, melone in dolgo vigno. Paradižniku sproti, ko trgamo plodove, potrgamo tudi vse liste in tako je v avgustu že dovolj prostora in svetlobe pod rastlinami, da posejemo špinačo in motovilec, lahko celo letno solato.

Špinača in motovilec sta namenjena jesenski porabi. Za setev motovilca obvezno uporabimo staro seme, saj novo seme v topli zemlji in dolgem dnevu ne kali.

Ob robu grede posejemo majski srebrnjak in zimsko čebulo. Majski srebrnjak poznamo vsi, to je mlada čebula, ki spomladi zelo tekne na prvih piknikih ali pa ob narezkih. Zimska čebula ostane »mlada« celo leto. Ko se greda sprazni na drugi polovici, sadike obeh rasedimo tja. Dolga vigna je nekoliko posebna stročnica, ki ljubi vročino in toploto. Ko

se dan skrajša, običajno preneha roditi. Takrat jo hitro pospravimo, na njeno mesto pa posejemo rukolo, blitvo in peteršilj. Tako bomo poskrbeli za pozno jesensko in prvo pomladansko zelenjavo. Rukolo in blitvo bomo lahko rezali še dolgo v zimo.

V januarju lahko že sejemo prvo zimsko solato, grah in bob, če je le kaj sonca na razpolago. Čez setev naredimo še dodatni tunel. Najhladnejše noči prebijemo z navadnimi svečami. Manjše rastlinjake zelo dobro ogrejejo.

Spomladi v rastlinjaku nakaljujemo zgodnji krompir, dalije in kane.

Rastlinjak za prezimovanje ozimnice

V rastlinjaku lahko, če imamo dovolj prostora seveda, naredimo zapisnico. Se sploh še spomnite, kako to gre? Skopljemo jamo, ki ne sme biti pregloboko, največ 50 cm v globino gremo. Dno in stene jame obložimo s smrečjem, da bo nekoliko manj težav z glodalci pozimi. Miši so namreč zelo prebrisane in hitro najdejo dobro prezimovališče in še hrano zraven. Nato naložimo korenje, črno redkev, repo ..., največ 40, 50 cm na visoko, ne več in vse skupaj še prekrijemo s koruznico ali smrečjem. V rastlinjaku običajno to celo zadošča, prek lahko damo še kakšno odejo ali folijo, ki pa MORA dihati, prepuščati zrak. Lahko pa na vse skupaj nasujemo še zemljo, posebej, če vidimo, da se bližajo zelo nizke temperature. Taka »zasipnica« je dostopna tudi pozimi v snegu. Seveda je potrebno vedeti, da gomoljev in korenov ne nalagamo višje od 50 cm, da se spodnji zaradi teže ne poškodujejo.

V kot rastlinjaka kar s koreninami vred posadimo glave zelja, ohrovtva in jih pokrijemo s slamo. Vse do božiča in novega leta bodo prav gotovo ostale tam, velikokrat pa tako tudi prezimijo. Enako lahko naredimo tudi z rdečim glavnatim radičem, le da zdrži nekaj manj časa.

Peteršilj mora zagotovo biti nekje v kotu rastlinjaka.

Rastlinjak zgodaj spomladi.

Tja lahko presadimo tudi nekaj rastlin peteršilja, drobnjaka in še kakšne, nam najljubše začimbnice. Tako nam bodo na razpolago do pozne jeseni in spet zelo zgodaj spomladi.

V ustrezne posode, napolnjene z listjem, slamo ali senom lahko shranimo tudi gomolje dalij, gladiol in korenike kan. Seveda potem vse skupaj še dobro zavarujemo s slamo, da ne pomrznejo.

Poskrbeti je treba za vodo in pozimi paziti na sneg

Vedeti moramo tudi, kako je z našo vodovodno napeljavo. Če je dovolj zavarovana pred mrazom, težav ni. Občutljive so vse cevi, ki so na prostem. Običajno je bolje, da vodo zapremo in seveda izpraznimo tudi cevi.

V primeru sneženja, posebej če je sneg moker in težak, moramo tega redno odstranjevati s strehe, če opazimo, da se sam ne stopi oziroma ne zdrzne po strehi z rastlinjaka.

Pozorni moramo biti tudi na pojav glodalcev – miši. Te pridejo zelo rade prezimovat v toplejši prostor. Na naši zelenjavi lahko naredijo veliko škode. Spomladi pojejo kaleče seme sadik, zato se včasih ne moremo izogniti nastavljanju vab zanje. Pri tem moramo paziti tudi na domače živali, da se z njimi ne zastrupijo tudi one.

Sama bi v bližino rastlinjaka nastavila tudi krmilnico za ptice. Te bodo potem poleti skrbele, da bo škodljivcev v rastlinjaku manj. Tudi kakšen kup lesa, slame prav ob rastlinjaku bo zadržal tam koristne žuželke. Zdaj namesto tega postavljamo hišice oz. hotele za koristne organizme. Ti so lahko prav dekorativni in celo vrtu v okras. Koristne žuželke bodo spomladi hitro pričele boj s škodljivci v rastlinjaku.

Miša PUŠENJAK

»Ko noge sledijo korakom«

»Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga bo dosegel. Kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi.«

Citirano iz knjige »POT« Nejca Zaplotnika

Zbudim se v nedeljsko jutro. Kazalci na uri pravijo, da je zunaj še trda tema, da vsi normalni ljudje še spijo. Čeprav me toplina postelje oklepa na vse možne načine, se uspem izkupati iz njenega primeža. Z zaprtimi vekami najdem pot do kuhinje, kjer z nekaj rutine tekočino iz pipe hitro spremenim v vročo skodelico čaja. Po nekaj požirkih opojne tekočine se telo začne prebujati. Miselne funkcije začnejo delovati in življenje napolni telo do zadnjega kotička.

Še preden natakem tekaška oblačila, s pogledom preletim čez napravo, ki kaže zunanjo temperaturo. Tisti minus pred številkami mi namigne, da bi utegnilo biti hladno. Odprem vrata, da se prepričam v živo, ko mi mraz v trenutku spremeni strukturo kože, da še se je tisti najbolj šarmantni petelini ne bi sramovali. Sklenem, da bo kapa čez ušesa dobrodošla, vse ostalo so tako samo nianse.

Čeprav mi luna kaže pot, vseeno prižgem svetilko na glavi. Biti viden je za

tekača bolj življenjskega pomena kot videti. Globok vdih jutranjega hladnega zraka mi napolni pljuča in počutim se svobodnega. Noge sledijo korakom in telo se prepusti gibanju, tej primarni človeški prvini, ki nam za malo truda lahko da tako veliko. Razum se resetira in s tem odstrani vso navlako, ki jo nehote pobiram skozi dan. Nadzor in svoboda ustvarita sinergijo, ta pa skupaj z gibanjem perfekcijo. Zdaj so besede odveč.

Zraven potrebe po preživetju je ena izmed osnovnih človekovih prvin tudi potreba po gibanju. Človek je v vsej svoji evoluciji stremel k temu, da je preživel. In preživel je zato, ker je tekel.

Tako kot za vsako dobro stvar v življenju, se tudi za dobro počutje moramo potruditi. Človek za srečo ne potrebuje materialnih dobrin, pa čeprav po njih še tako hrepeni. Evolucija nam je namreč dala le malo razlogov, da nas je na smrt strah, in hkrati tudi zelo malo razlogov, da se počutimo popolnoma srečne. Če želimo občutiti več dražljajev sreče, se moramo za njih potruditi. In bolj kot se trudimo, bolj znamo v njih uživati.

Tek kot osnovni vzvod gibanja imamo ves čas pred nosom. Zanj ne rabimo no-

Štajersko-Koroški pokal		*Moški nad 40 let *	Točke	klub/organizacija
1	GORAZD MLINARIČ	GORAZD MLINARIČ	323	off(Road) tekači
2	JOŽE ŠKODNIK	JOŽE ŠKODNIK	266	Tekaška šola Živko
3	RAJKO LAZAR	RAJKO LAZAR	164	Atletski klub Ormož

Gorazd Mlinarič (drugi z desne) je v kategoriji nad 40 let skupno osvojil prvo mesto.

Na zaključni slovesnosti štajersko-koroškega pokala v tekih za leto 2016 je Markoton prejel priznanje s strani Olimpijskega komiteja Slovenije. Med 20 teki, ki so šteli za ŠK pokal, je bil po številu udeležencev na drugem mestu, za dobro organizacijo pa je osvojil maksimalno število točk.

benega znanja in nas popolnoma nič ne stane. Vse kar potrebujemo je le malo volje, da pospešimo korak. Enostavnije ne gre. In ko steče, že tečemo. Najprej toliko, da se dobro zadihamo, naslednjič že nekoliko dlje, mogoče tudi hitreje. Če vam po dveh, treh poskusih pade volja in si rečete, da to ni za vas, poskusite z nagrado. Nagrade imamo vsi radi. Zakaj se torej ne bi nagradili, če ste že morali teči? Kos najljubšega peciva, opojna skodelica kave, kozarec hladnega piva, pol ure tuširanja ali pa mogoče četrturtni krepčilni spanec? Izberite najljubšo nagrado in si jo podarite po vsakem teku, ne glede na to, kako dolg je bil in kako hiter. Tudi če je bila samo hitra hoja in ne glede na to, kako ste zadovoljni z njim. Nagrada je vaša. Zaslužili ste si jo. Enostavnega načina, da bi vam tek zlezal pod kožo, ni. Če želite postati tekač, bo

zato potrebno nekaj narediti. Pomembno je, da si zadate jasen cilj, ki vas bo opominjal na to, kar si želite. In še pomembneje, da se za vložen trud ne pozabite nagradjevati. Ko boste začeli hrepeneti po nagradi, ki vam jo bo prinesel tek, se boste nekega nedeljskega jutra zbudili še v trdo temo. Mraz bo le niansa temperaturnega spektra in noge bodo sledile korakom.

»Sreča je! V majhnih stvareh, toplih ljudeh, v stisnjenih dlaneh.« Tone Pavček

Gorazd Mlinarič

DRUŠTVO UNICO VABI NA REKREATIVNO VADBO

VADBA PILATES MAT

Vadba: nosi poudarek na težje dostopnih, manjših in šibkejših mišicah, ki pripomorejo k pravilni in zdravi telesni drži, krepitvi mišic in kardiovaskularnega sistema, izboljšani telesni pripravljenosti in koordinaciji ter bolj poudarjenemu samozavedanju.

Kdaj: vsak četrtek, ob 20. uri

Kje: dvorana Vaško-gasilskega doma v Markovcih

VADBA Z REKVIZITI

Vadba: pri tej raznoliki vadbi uporabljamo različne rekvizite, kot so trakovi, žoge, kolebnica in uteži.

Kdaj: vsak četrtek, ob 19. uri

Kje: dvorana Vaško-gasilskega doma v Markovcih

PIYO VADBA

Vadba: PI-YO je kratica za pilates in jogo, ki sta združeni v eno. PI-YO združuje dinamične elemente pilatesa, joge in kombinacijo vaj z lastno težo.

Kdaj: vsak torek, ob 20. uri

Kje: dvorana Vaško-gasilskega doma v Markovcih

Oblečeni smo v udobna oblačila, športne copate, s seboj imamo podlogo za vadbo, brisačo in stekleničko vode.

VLJUDNO VABLJENI!

Informacije: 031 599 908 (Tanja) ali e-mail: unico.mass.sport@gmail.com

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

GEO MERA

Anita Požegar s.p.
InfoTel.: 041 588 358
PE: Trg osvoboditve 10, LENART
anita@geomera.si

Dolič 38, 2253 Destrnik, www.geomera.si

Markovski PopKORn na festivalu Ritem srca

V organizaciji radia Ognjišče vsako leto poteka festival duhovno-ritmične glasbe Ritem srca. Letos je bila prireditev izpeljana že štirinajstič, kar kaže na veliko za-

imanje mladih in mladih po srcu za to glasbeno zvrst.

Na festivalu, ki je potekal v četrtek, 13. oktobra, smo se predstavili tudi člani

skupine PopKORn, ki deluje v okviru Kulturno-umetniškega društva KulTura. Prireditve smo se udeležili prvič in glede na pozitivne kritike in občutke se ga bomo zagotovo udeležili še kdaj.

V Sloveniji je duhovno-ritmična glasba zelo razširjena in zato se na festival prijavi zelo veliko skupin in solistov, na koncu pa izberejo le okrog deset izvajalcev. Že to, da smo se PopKORn-ovci uvrstili med teh deset, je za nas res velika čast. Posebno veseli smo, ker je nagrada za vse sprejete glasbenike zgoščanka, na kateri so vse izbrane pesmi. Poleg naše skupine, ki je bila na festivalu novinka, so se predstavile skupine in posamezniki, ki so v tej glasbeni zvrsti že dobro poznani: skupina Svetnik, skupina Dominik, Alex Centa, skupina Spes, Neža Pančur – Nessy idr.

Prireditev je bila razdeljena na dva sklopa. V prvem smo se nastopajoči predstavili z avtorsko skladbo, v drugem delu pa smo ob spremljavi festivalskega benda, ki ga sestavljajo člani popularnih slovenskih bendov, zapeli še eno slavilno

pesem. Pri izbiri avtorske skladbe člani PopKorna nismo imeli prav nobenih težav. Že nekaj časa smo vedeli, da bo to pesem *Hvala ti, Gospod*, ki jo je napisal vodja naše skupine Daniel Tement. Pesem je nastala iz lastne težke (pre)izkušnje in se je že do sedaj dotaknila mnogih, ki poznajo njeno ozadje.

V drugem delu smo zapeli še pesem *Jesus v središču (Jesus At the Centre)*, ki jo izvaja priljubljen ameriški pevec duhovne glasbe Israel Houghton. V tem slavilnem delu je bila dvorana prežeta z veseljem, mladostjo in srečo. Ko si stal pod odrom, nikakor nisi mogel biti pri miru in navdajalo te je neizmerno veselje. Na odru so bili ti občutki še toliko močnejši. Člani skupine še dolgo ne bomo pozabili, kako lepo je bilo prepevati v polni dvorani mladih ljudi, ki so nastopajoče spodbujali, nam podarjali bogate aplavze, v slavilnem delu pa prepevali in plesali pri vsaki pesmi. Zaradi tega je bilo stati na odru festivala prav poseben občutek, ki ga še dolgo ne bomo pozabili.

Neža Tement

KUD KULTURA
KOMORNI ZBOR KOR

Slovenska pesem

KONCERT SLOVENSkih
LJUDSKIH PESMI IN VEČNIH
AVSENIKOVIH MELODIJ

GOST VEČERA: ALFI NIPič!

VELIKA TELOVADNICA OŠ MARKOVCI
NEDELJA, 20.11.2016, OB 17:00 URI.
VSTOP JE PROST!

5. srečanje ljudskih godcev in pevcev

Ljudska pesem je nedvomno ena od najpomembnejših sestavin ljudskega izročila, najstarejši del kulturne dediščine slovenskega naroda, ki predstavlja našo identiteto. Prizadevati bi si morali, da pesem postane vrednota, predvsem kadar gre za ohranjanje naše identitete.

Za to si na srečo prizadeva veliko število različnih skupin, ki skrbijo, da ljudske pesmi ne bi šle v pozabo.

Nekaj takih skupin smo lahko videli in slišali tudi v Novi vasi pri Markovcih v petek, 28. oktobra, na že 5. srečanju ljudskih godcev in pevcev pod naslovom »Gode-

mo in pojemo v korantovi deželi«. Srečanje sedaj že tradicionalno organizira Hišni ansambel DU Markovci s podporo in pomočjo Društva upokojencev. Pred polno dvorano je nastopilo 13 skupin ljudskih godcev in pevcev iz sosednjih in tudi bolj oddaljenih krajev. Predstavili so

se z zelo bogatim in pestrim programom pesmi in melodij.

Nastopajoče skupine so ponovno oživile delček naše bogate kulturne preteklosti, iz katere izhajamo in s katero smo tesno povezani. V ljudski pesmi je preprost človek dajal duška svojemu veselju, šegavosti in razposajenosti, pa tudi svojo žalost in gorje je odel v pesem. V pesmi se je spominjal prijetnih in hudih časov. Starejši so ob poslušnji obujali spomine na mladost in običaje, s katerimi so pesmi tesno povezane, mlajši pa so mogoče nekatere pesmi slišali prvič in iz njih lahko razbrali, kako so živeli njihovi starši, pa tudi dedki in babice. Verjamemo, da so obiskovalci odhajali s prijetnimi občutki v srcih in nasmehi na obrazih.

Upamo in želimo, da bi članom naše domače skupine – Hišnemu ansamblu DU Markovci – še dolgo služilo zdravje in moči in bi nas še dolgo razveseljevali s prelepimi ljudskimi pesmimi in melodijami ter da bi organizirali še kakšno podobno srečanje.

Hišni ansambel se zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pomagali in prispevali k organizaciji srečanja.

Srečanje je povezovala Irena Pukšič, dogodek pa je posnela SIP TV. Fotografije s srečanja bodo na ogled na internetni strani www.dumarkovci.si.

T. M.

1. samostojni koncert Harmonikarskega orkestra Modras

Na sončno nedeljo, 16. oktobra, se je v Markovcih igralo, pelo in plesalo. Harmonikarji Kulturnega društva Modras smo namreč priredili svoj 1. samostojni koncert.

Začetki orkestra Modras segajo v leto 2012, ko smo začeli z aktivnimi vajami, takrat še v Stojncih, v prostorih Pihalne godbe Markovci. Delovali smo kot sekcija godbe. Že kmalu se je pokazalo veliko zanimanje za igranje v orkestru, zato smo ustanovili tudi drugi orkester, podmladek orkestra Modras.

Leta 2015 smo se zaradi številčnosti odločili ustanoviti Kulturno društvo Modras s sedežem v Markovcih. Tedaj je nastal še tretji orkester, najmlajši Modrasi. V teh treh orkestrih so harmonikarji razvrščeni po izkušnjah in sposobnostih, ki jih premorejo na harmoniki. Za popestritev našega prvega koncerta smo pripravili presenečenje: ženski orkester, ki se je več kot odlično odrezal. Vse orkestre od samega začetka vodi Tomaž Vidovič, ki je tudi predsednik društva. Tako so se v nedeljo 16. oktobra zlele izkušnje štirih let, veselje do glasbe in veliko pozitivne energije. To je lahko po-

menilo le eno: odličen koncert. Koncert so pričeli in do konca vodili mlajši člani orkestra, ki so se odlično živeli vlogo voditeljev. Za otvoritveno glasbeno točko so poskrbeli najstarejši Modrasi, ki so pokazali mojstrsko igranje na diatonično harmoniko. Preplet najstarejših se je vil skozi celoten koncert. Sledili so jim mlajši prijatelji, ki so pokazali,

da odločno sledijo poti svojih starejših prijateljev. Nato so navdušili najmlajši harmonikarji, ki so zaigrali dve ljudski skladbi in pokazali, da z njimi ni šale. Sledilo je presenečenje večera, ki ga je verjetno bil najbolj vesel moški del občinstva. Orkester sedmih deklet je zaigral tisto znano, Čebelarja. Odrezale so se več kot odlično. Presenečenjem pa

kar ni bilo konca. Pridružili so se nam člani ansambla Sanjski muzikanti, trije fantje in dekleta. Ansambel je v tesni povezavi z Modrasi, saj sta Nejc in Jan člana Modrasov že od začetka. S svojim ubranim igranjem in petjem občinstva niso pustili ravnodušnega. Čaka jih svetla prihodnost! Na koncu je sledila pika na i. Vsi harmonikarji, ki so sodelovali na koncertu, so se pridružili dvema sklepni skladbama. Veseli smo, da so se nam pridružili še trije člani, ki so že prenehali z aktivnim igranjem pri Modrasih, vsekerno pa so ostali z nami v stiku.

Vse to skupaj je pripeljalo do odličnega vzdušja, občinstvo je dihalo z nami.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem, ki so na kakršenkoli način pomagali, da smo organizirali ta koncert. Zahvala gre harmonikarjem in harmonikarkam orkestru Modras, pa tudi vsem staršem in bližnjim, ki nas podpirajo na naši poti.

Že v naprej obljubljam, da se bomo potrudili, da bo na 2. koncertu slišati in videti še več.

Se vidimo!

Tomaž Vidovič

35. festival mladih v Stični

3. septembrska sobota je že 35 let tradicionalno rezervirana za Stično – festival mladih, na katerem se jih je letos zbralo med 5. in 6.000. Pravo doživetje! Tudi iz Markovcev se nas je odpravilo točno 30. Predvsem so to bili letošnji birmanci, ki jim je Stična bila čudovita iztočnica v za-

njih praznično leto, ob njih pa še študentje in ostali mladi farani naše župnije. Na pot smo krenili v jutranjih urah in se v Stični peš podali do prizorišča. Dolge kolone mladih so se vile po poteh med polji in že to nam je dalo energije za dan, ki je bil pred nami. Ob vhodu

so nas pričakali mariborski nadškof in animatorji; kar 300 jih je potrebnih za takšno prireditev. Sledil je program za mlade do 19 let, za študente, športni navdušenci so igrali nogomet, ves dan je bila tudi priložnost za spoved. Sledile so delavnice, med katerimi je vsak lahko

izbral tisto, kar ga je najbolj zanimalo: glasba, pričevanje misijonarjev in še in še. Ob 14h je sledila slovesna sveta maša na samostanskem dvorišču, ki jo je daroval mariborski nadškof ob somaševanju ostalih slovenskih škofov in ob navzočnosti približno 100 duhovnikov. Sprva nam je rahlo ponagajal dež, zato smo se morali znajti vsak s svojimi pripomočki. To so v glavnem bile plastične vrečke, da nismo sedeli na mokrem. Kmalu se je nebo razjasnilo. Prav poseben občutek je sodelovati pri sveti maši, ko sediš na tleh kot sredi travnika, poješ in moliš skupaj s še 5.000 ostalimi ... Po končanem obredu nas je nagovoril predsednik države, ki je organizatorjem ob 35. obletnici festivala podaril slovensko zastavo. Obenem je namignil, da se morda obeta možnost, da bi mlade v Stični prihodnje leto obiskal papež Frančišek. Navdušenje navzočih je bilo nepopisno, gospod predsednik pa je dodal: »Mogoče, sem rekel.« Morda pa se želja le uresniči. Sledil je koncert Stična banda, ki je navdušil z uspešnicami znanih glasbenikov. To je bila pika na i celodnevne dogajanju za naše mlade. Polni novih moči, malenkost utrujeni, pa vendarle napolnjeni s svežo energijo smo se odpravili proti domu. Stična naslednje leto? Ni vprašanje!

Alenka Domanjko Rožanc

Foto: Luka Rudman

Dom je tam, kjer je tvoje srce (1)

Intervju z Matejo Toplak

Mateja Toplak, Stojnčanka, je od začetka lanskega julija pa do konca letošnjega junija živila v Indiji. Za vse tiste, ki njenemu dobrodelnemu potopisu niste prisluhnili avgusta na Ptuj ali oktobra v Ljubljani, smo za vas pripravili pogovor, v katerem nam je mlada popotnica zaupala mnogo in še več o njenem popotovanju.

Mateja, leto dni si živila v Indiji. Kako je prišlo do ideje obiskati prav Indijo?

Mateja Toplak: »Nikoli nisem pretirano razmišljala o tej deželi. Če sem iskrena, se mi včasih zdi, da so bile vse to samo sanje. Slovenija in Indija sta kot dan in noč. Kot ogenj in led. Kaj se zgodi, ko se združita? Zmešnjava. Kulturni šok, strah pred neznanim in kar je najpomembnejše: delo na sebi. Naenkrat nisi več v svojem okolju, med ljudmi, ki te poznajo, zato moraš nekako `začeti znova`. Ko potuješ dalj časa, spoznaš samega sebe – navadno preko ljudi, ki jih srečaš, saj ti v tebi odkrijejo nove in nove, še neraziskane kotičke. Pred nekaj leti sem tako odkrila, da so potovanja moja strast in ja, tokrat sem se po naključju znašla na jugu Indije, kamor sem se odpravila `s trebuhom za kruhom`, le da ga tam ni bilo na pretek ... Pojavila se je priložnost za delo in jaz sem jo kljub strahovom zgrabila. In ni mi žal. V Indijo sem morda res prišla `naključno`, a sedaj lahko rečem, da z namenom.«

Ob preselitvi v Indijo si najbrž potrebovala nekaj dni oz. tednov, da si se navadila na njihov način življenja. Te je ob tem spremljal kulturni šok?

Mateja Toplak: »Svoje prve dni v Indiji nisem verjela svojem očem. Počutila sem se, kot da živim v katerem izmed dokumentarnih filmov o Afriki. Zdi se, da do takrat prave revščine sploh poznala nisem. Revščine, ki se zareže globoko v gube starejše ženske, zaznamuje majhnega fantiča, ki se tega na srečo še leta ne bo zavedal, ter izbriše lesk v očeh zaskrbljene matere, ki pogleduje proti Njemu, tam zgoraj. *A je res vsega kriva slaba karma?* se morda

Foto: Mateja Toplak

Foto: Mateja Toplak

Sladki indijski črni čaj predstavlja vsakodnevni užitek vsakega Indijca (tudi revnejših prebivalcev).

Recept za pripravo: zavrite mleko, dodajte žličko lističev pravega črnega čaja, ščepec cimeta, svež ingver in nekaj klinčkov ter sladkajte po okusu (ali pa se oglasite pri meni – ga bom skuhala :D).

Treba je vedeti, da več kot milijarda ljudi – torej sedmina svetovnega prebivalstva – živi pod pragom revščine (svetovna meja revščine opredeljuje ljudi, ki živijo z manj kot 1.25 dolarja na dan!). Največ svetovnih revežev, trideset odstotkov, živi v Indiji.

sprašuje. Skloni se, pobaše velik kamen ter se poda na delo. Skupina žensk je ravno začela s polaganjem kamna, ki bo nekoč predstavljal cesto blizu ulice, kjer sem stanovala. Denar je treba zaslužiti, pa čeprav s težaškim delom, pri katerem pri nas ne bi videli nobene izmed predstavnic nežnejšega spola. Kulturni šok, o katerem sem do takrat le bežno slišala, me je dodobra pretresel. In ja, bili so trenutki, ko sem želela le nazaj domov.«

Preprosto vprašanje: kaj si počela v Indiji?

Mateja Toplak: »Delala sem v večjem podjetju, kjer sem skrbela za digitalni marketing, video in fotografijo, torej za promocijo na splošno. Moram reči, da sem imela izjemno srečo, saj so mi vodilni pustili proste roke – tako sem na primer predlagala božično obdarovanje bližnje sirotišnice, knjižnico za zaposlene in tudi dejavnosti, ki bi naj popestrile pisarniško življenje. Mislim, da so moje ideje sprejeli z navdušenjem, ker so verjeli, da so vredne realizacije, če ne drugega zato, ker prihajajo iz Zahoda.« (smeh)

Kako dolgo si bila zaposlena?

Mateja Toplak: »V tem podjetju sem bila zaposlena skoraj devet mesecev. V bistvu sem v prvotnem planu v Indiji nameravala preživeti le pol leta, a sem kaj kmalu začutila, da želim ostati še dlje. Tako je letalo januarja odletelo brez mene, sama pa sem v Indiji ostala do junija letos. Odločila sem se namreč, da zadnje tri mesece namenim izključno

Foto: Mateja Toplak

Ženske v Indiji so primorane poprijeti tudi za težaška dela ...

popotovanju po Indiji, saj sem verjela, da lahko poleg profesionalnih izkušenj, pridobim še tiste `prave`, življenjske. In tako se je potem tudi zgodilo.«

Kje točno si živila?

Mateja Toplak: »Živila sem na jugu države, v mestu Bangalore, ki leži v zvezni deželi Karnataka. Bangalore je desetmilijonsko mesto, kjer se nekdo, ki prihaja iz majhne vasi, mora marsičemu prilagoditi. Živila sem v stanovanju oz. hiši z enajstimi mladimi iz vseh koncev sveta. Na začetku je bilo to zelo stresno, a kasneje sem se vsega tega rompompoma navadila, z vsemi sostanovalci pa spletla lepa prijateljstva. Takrat, ko nimaš nikogar drugega, postanejo ljudje, s katerimi živiš nekako tvoja družina. Najbolj smo se povezali ob večerih, še posebej tistih, v katerih je zmanjkalo elektrike.« (smeh)

Tvoje trimesečno popotovanja pa je obsegalo ...?

Mateja Toplak: »Lahko bi rekli česa ni obsegalo. (smeh) Najprej sem si kupila dobre pohodniške čevlje in nahrbtnik, nato spakirala najnujnejše ter se podala `lahkih nog naokrog`. Potovala sem tako kot potuje najrevnejši sloj prebivalstva – z vlaki, avtobusi ali peš. Na poti sem kupila le tisto, kar sem res potrebovala. Ko je nahrbtnik čez čas postal pretežak, sem za seboj puščala stvari, ki mi niso več koristile. Tako sem na primer, ko sem se vračala na jug, toplejša oblačila pustila na severu. Navadno na kakšni klopici (v upanju, da jih vzame nekdo, ki jih potrebuje). Potovala sem torej na najbolj `ne-turističen` način, saj sem si želela predvsem pristne stike z ljudmi, lokalnim prebivalstvom. Ti so me zmeraj sprejeli medse in z menoj delili še tisto malo, kar so imeli. To me je popolnoma prevzelo. Tako se je na vlaku zmeraj našla kakšna družinica, ki je naredila prostor še zame in mi s tem odstopila delček ugodja, da je bila moja pot vsaj znosna, če že ne udobna. Da o tem, kolikokrat so ljudje z mano delili hrano, ne govorim ... Morda je bila ravno to najmočnejša lekcija tega leta – da je najlepše takrat, ko si ljudje med sabo delimo kar pač lahko, pa čeprav imamo tega malo.«

Se nadaljuje v prihodnji številki ...

Alenka Domanjko Rožanc

Dobrodošli v NAŠ KOTIČEK – ustvarjalnico unikatnih izdelkov iz papirja

Dragi občani/ke, po skoraj letu dni ustvarjanja je prišel čas, da vam predstavim Naš kotiček.

Med vsemi vami bi želela deliti svet moje ustvarjalnosti, kjer vsak dan nastajajo barvite rojstnodnevne in druge **voščilnice** ter kreativna in preprosta **vabila** za različne priložnosti. Pri izdelovanju uporabljam posebno scrapbooking tehniko oblikovanja papirja. Vsakodnevno dogajanje v Našem kotičku lahko spremljate tudi na fb strani, kjer so na ogled vsi moji unikatni izdelki iz papirja. Pokukajte med široko paleto izdelkov in si izberite nekaj ličnega, unikatnega in pristnega. V mojem malem ustvarjalnem kotičku za različna praznovanja izdelujem **triske** komplete. Komplet vsebuje vabila, **sedežne rede** za protokolarno poseditvev gostov in **darilne škatlice** v zahvalo gostom. Ker prave rojstnodnevne zabave ni brez **torte**, za vaše malčke "spečem" prav posebne tortice iz papirja. Za še bolj živahno in slastno praznovanje tortico okrasim z motivi risanih junakov ali pa z dekoracijami po vaših željah. Med obiljem mojih izdelkov lahko najdete prav poseben izdelek – **spominska tablica** ob rojstvo otroka, zlato poroko in še kaj. Spominska tablica s podatki otroka je lahko prav posebno darilo

za mamico in novorojenčka že v poročnišnici ali tik ob prihodu domov. Svoje ustvarjalne urice zapolnim tudi z izdelavo vzorčastih **darilnih kuvert**. Vsi izdelki so ročno izdelani z ljubeznijo izpod mojih ustvarjalnih prstov.

Z največjim veseljem sprejemam naroči-

la na kontakt 031 418 081. Da bodo izdelki še bolj unikatni, se pri izbiri motivov in izdelavi prilagodim tudi vašim željam.

Pozdrav in en velik ustvarjalni objem, Anja Korenjak (Naš kotiček, unikatni izdelki Anja Korenjak s. p., Stojnci 20/e in fb stran Naš kotiček)

1. obletnica Šole zdravja v Markovcih

Leto je naokrog in v soboto, 22. oktobra, je skupina SZ Markovci praznovala svoj 1. rojstni dan. Povabili smo okoliške skupine in tako se nas je na telovadbi »1000 gibov« razgibavalo kar 60 »sošolcev«. Po končani telovadbi in obveznem skupinskem fotografiranju je sledilo druženje. Krepčali in pogrevali smo se z dobrotami, ki so jih prinesle naše pridne članice. Brez rojstnodnevne torte tudi ni šlo. Da je bilo vzdušje popolno, nam je naša najmlajša članica na saksofon zaigrala nekaj zimzelenih. Po odpeti himni smo se odpravili

na vodeni ogled mlina Korošec. Gospa Marija Korošec nas je popeljala skozi mlin in nam povedala veliko zanimivega, česar mnogi od nas nismo vedeli. Sonce je pregnalo jutranjo meglo, mi pa smo se veselo odpravili domov in že razmišljamo o novih načrtih. Naše geslo je še vedno: »NIKOLI NI PREPOZNO, VSAK TRENUTEK JE LAHKO NOV ZAČETEK!« Vsi, ki bi radi naredili kaj dobrega zase, pridružite se nam!

Skupina SZ Markovci

La Siesta

INDUSTRIJSKA CONA MARKOVCI
KAVARNA • HRANA • KLUB

MALICE
PON-PET
10 -14h

DOSTAVA
MALIC PO
DOGOVORU
041 508 611

zabavo z **DJ-i**
vsak petek in soboto
20 - 04h

VLASTA TOPOLNIK S.P. | NOVA VAS PRI MARKOVCIH 108 | 2281 MARKOVCI |

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.
Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog in Alenka Domanjko Rožanc. **Odgovorna urednica:** Irena Pukšič.
Lektoriranje: Alenka Domanjko Rožanc. **Oblikovanje:** Patricija Majcen.
Tisk: Evrografis d. o. o.
 Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.
 Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80.
 Spletni naslov: www.markovci.si.
<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

Biserna poroka Antona in Marije Črešnik

V soboto, 22. oktobra, sta zakonca Črešnik iz Borovcev praznovala biserno poroko, 60 let skupnega življenja. Slovesno potrditev zakonske zveze sta opravila v poročni dvorani občine Markovci.

Biserni ženin Anton Črešnik je bil rojen 8. decembra 1929 v Borovcih. Je sin Franca Črešnika in Ane, rojene Dokl. Kar nekaj lepih let je služboval kot tajnik Krajevne skupnosti Markovci.

Biserna nevesta Marija Črešnik je nosila dekliški priimek Obran. Rojena je bila 6. novembra 1929 v Borovcih. Nevestin oče je bil Franc Obran, mati pa Marija, rojena Plohl. Bila je skrbna gospodinja in stroga mati.

V Markovcih sta 20. oktobra 1956 sklenila trdno in trajno življenjsko skupnost, ki sta jo negovala z medsebojno zakonsko zvezo.

Gradila sta jo na pristnih in razumevajočih medsebojnih odnosih, zato se je tudi

obdržala toliko časa, kar je dano le redkim. Oporo, ki sta jo nudila drug drugemu – tako v lepih kot težkih trenutkih –, sta črpala iz medsebojnega spoštovanja in ljubezni.

Vzgojila sta sinova, ki sta jima ob biserni poroki bila poročni prič, v jeseni življenja pa ju razveseljujeta snahi, vnukinja in dva vnuka s pravnukinjo in pravnukoma.

Tudi ta harmonija sožitja je del njune skupne sreče in vzor, ki ponazarja, da je jesen življenja lahko lepa, bogata in ljubeča.

Oče in mati, prepričan sem in iskreno vama prav vsi želimo, da bosta svojo skupno pot nadaljevala z enakimi življenjskimi nazori in naj vama še mnoga leta služi dobro zdravje in povezuje medsebojno razumevanje.

Zvonko Črešnik

Zlata poroka zakoncev Capuder

V soboto, 22. oktobra, je minilo 50 let, odkar sta pred matičarjem in Stvarnikom sklenila zakonsko zvezo Jožef in Kristina Capuder iz Prvencev.

Poročila sta se na isti dan pred 50 leti na Ptuj. Zlato zakonsko zvezo sta sklenila v poročni dvorani v Markovcih in jo potrdila še v farni cerkvi sv. Marka. Zlati ženin se je rodil 8. marca 1943 na Ptuj, zlata nevesta pa 20. junija 1941 v Zgornji Sveči pri Stopercih. Po poroki sta zgradila dom v Prvencih. V zakonu sta se jima rodili hčerki Andrejka in Jožica, v jeseni življenja pa ju razveseljujejo vnuki Matjaž, David, Snežana in

Žan ter pravnuk Matija. Ženin je bil kot bolničar zaposlen na reševalni postaji na Ptuj, nevesta pa kot administratorka v Haloškem biseru na Ptuj, pozneje Kmetijskem kombinatu.

Zlati jubilej sta praznovala v družbi svojih najdražjih, prijateljev in znancev, ki so slavljencema polepšali lep jesenski dan. "Ob 50. letnici naj se vama izpolnijo vse izrečene želje, želimo vama veliko zdravja, zadovoljstva in harmonije v nadaljnjem skupnem življenju."

Andrejka Mislovič

Tradicionalno srečanje starejših občanov

V sredo, 12. oktobra 2016, je Občina Markovci na čelu z županom Milanom Gabrovcem v dvorani gasilsko-vaškega doma v Novi vasi pri Markovcih pripravila tradicionalno srečanje starejših občanov, starih nad 70 let. Dvorana je bila polna do zadnjega kotička. Dedkom in babicam so program pripravili mladi osnovnošolci, temu pa je sledil županov nagovor. Povabljeni so bili pogoščeni s kosilom, prijetno druženje pa se je nadaljevalo v pozno popoldne.

Alenka Domanjko Rožanc

Obleka ne naredi človeka

2. KONCERT ŽENSKPE PEVSKE SKUPINE FLORINA
GOSTI - TRETJA IZMENA

NEDELJA, 27. 11. 2016 | OB 18. URI
VEČNAMENSKA DVORANA BUKOVCI

VESELIMO SE VAŠE DRUŽBE!

KD BUKOVCI

P. S.: Zej pa nas že poznate! Zato vete, da de toli koncert neke drgači!